

XXV ОБИКНОВЕНО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

ВТОРА ИЗВЪНРЕДНА СЕСИЯ

Стенографски дневникъ

НА

2. заседание

Четвъртъкъ, 10 юлий 1941 г.

(Открито въ 17 ч. 45 м.)

Председателствувалъ: подпредседателъ: Никола Захариевъ

Секретари: Атанасъ Цвѣтковъ и Николай Султановъ.

СЪДЪРЖАНИЕ:

	Стр.	Стр.
Съобщения:		
Отпуски	7	
Законопроекти	8	
По дневния редъ:		
Предложения: 1) за одобряване 33-то постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 2 юний 1941 г., протоколъ № 101, относно разрешаването, намиращиятъ се налице въ гр. Скопие кибритъ отъ чуждестраненъ (не-български) произходъ да се обандерова, преди пускането му въ продажба, съ български държавенъ бандеролъ. (Приемане)	8	
2. За одобрение на Царски укази № № 62, 63, 64 и 65 отъ 1941 г. (приемане)	8	
3. За одобряване 26-то постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 13 май 1941 г., протоколъ № 90, относно освобождаването съ износно мито, бандеролно право, мурурие, общински налогъ и др. 100 кгр. експортни папириси, предназначени за германскитъ войници, преминаващи презъ България	9	
4. За одобряване постигнатото съглашение между Българската народна банка и фирмата „Гизеке & Девриенгъ“, Лайпцигъ, съ което се измѣнятъ условията по договора за доставка на една нова емисия банкноти. (Приемане)	9	
5. За одобряване 53-то постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 2 юлий 1941 г., протоколъ № 113, относно освобождаването съ бандеролъ, монополно право на цигарената хартия, мурурие и общински налогъ 100.000 кгр папириси III качество, които Министерството на войната ще закупи отъ тютюневитъ фабрики и ще раздаде на войницитъ (Приемане)	10	
6. За одобряване 46-то постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 2 юлий 1941 г., протоколъ № 113. (Приемане)	11	
Докладъ на комисията по провѣрка на изборитъ — предложение на сѣщата за касиране изборитъ въ Варненска градска I, Варненска градска II, Преславска, Пловдивска градска II, Пловдивска градска III, Софийска градска IV, Софийска градска V, Софийска градска VII и Бургаска избирателна колегия. (Приемане)	11	
Говорилъ: С. Багриловъ	12	
Законопроекти: 1) за отстъпване на водопровода, находящъ се въ с. Банки, Софийско, отъ държавата на Банкянската селска община (Първо и второ четене)	12, 13	
2. За разрешаване на Врачанската градска община да отстъпи на фонда „Съдебни сгради“ кв. 7-а по плана на града, за постройка на съдебна палата въ гр. Враца. (Първо и второ четене)	13, 14	
3. За измѣнение и допълнение на закона за 5% вътрешенъ държавенъ заемъ на сума 2.000.000.000 л. за нуждитъ на народната отбрана. (Първо четене)	14	
4. За освобождаване отъ такси и мита постройкитъ по наредбата отъ 21 май 1941 г. („Държавенъ вестникъ“ брой 110) и др. въ земитъ освободени презъ 1940 и 1941 години (Първо и второ четене)	14, 15	
5. За облагане съ данѣци, такси и други жителитъ на новоосвободенитъ презъ 1941 г. земи (Първо четене)	15	
Говорилъ: П. Савовъ	18	
6. За пласиране срѣдствата на професионалнитъ сдружения на държавнитъ служители, на фондотъ по случай уволнение на държавни служители и на взаимноспомогателнитъ и болнични каси на държавнитъ служители по разнитъ ведомства. (Първо и второ четене)	20	
7. За разрешаване на Столичната голѣма община да сключи заемъ отъ Българската народна банка въ размѣръ на 290.000.000 л. и за уреждане отношенията съ електрическото дружество за София и България, въ връзка съ откупуването на концесията на сѣщото дружество въ България. (Първо и второ четене)	20, 22	
8. За измѣнение на закона за измѣнение на закона за сключване на заемъ отъ Главната дирекция на българскитъ държавни железници и пристанища при Българската земеделска и кооперативна банка въ размѣръ на 170.000.000 л. (Първо и второ четене)	22	
9. За измѣнение на членове 1 и 7 отъ закона за пенсиониране на земеделцитъ. (Първо четене)	23	
10. За признаване правото на пенсия на лицата, жители на Южна Добруджа и преселници отъ Ромѣния по силата на договора, сключенъ въ гр. Крайова презъ 1940 г. (Първо и второ четене)	23	
11. За допълнение на чл. 44 отъ закона за рибарството. (Първо и второ четене)	24	
12. За пенсиониране на доброволнитъ отъ сръбско-българската война 1885 г. (Първо четене)	24	
13. За отчуждаване на язоветъ по р. Сютлийка (Първо и второ четене)	25	
Дневенъ редъ за следващото заседание	26	

Председателствувалъ: Никола Захариевъ: (Звъни) пристъпватъ необходимото число народни представители. Откривамъ заседанието.

(Отсутствуватъ народнитъ представители: Александъръ Карапетровъ, Ангелъ Вълчевъ, Димитъръ Митковъ, Иванъ Батембергски, Иванъ п. Константиновъ, Иванъ Гърковъ, Петъръ Думановъ и Христо Статевъ).

Председателството е разрешило отпущекъ на следнитъ г-да народни представители:

Маринъ Грозевъ — 1 день;
Иванъ п. Константиновъ — 1 день;
Милети Начовъ — 1 день;
Недѣлчо Куюмджиевъ — 1 день;
Петъръ Дограмаджиевъ — 1 день;

Симеонъ Симеоновъ — 1 день;
 Филилъ Махмудевъ — 1 день;
 Александъръ Гатевъ — 1 день;
 Атанасъ Поповъ — 1 день;
 Божилъ Пръщитовъ — 1 день;
 Деню Георгиевъ — 1 день;
 Петъръ Думановъ — 3 дни;
 Александъръ Карапетровъ — 3 дни, и
 Ангелъ Вълчевъ — 12 дни.

Постъпили сж:

Отъ Министерството на финанситъ — законопроектъ за еднократенъ данъкъ върху имуществата на лицата отъ еврейски произходъ.

Отъ сжщото министерство — законопроектъ за допълнителенъ бюджетенъ кредитъ по бюджета на Главната дирекция на желѣзницитъ и пристанищата за 1941 бюджетна година въ размѣръ на 115.502.000 л.

Отъ сжщото министерство — законопроектъ за допълнителни бюджетни кредити по бюджетитъ на разнитъ фондове на държавата за 1941 бюджетна година.

Отъ сжщото министерство — законопроектъ за отпускане заемъ на Главната дирекция на пошитъ, телеграфитъ и телефонитъ въ размѣръ на 94.000.000 л.

Отъ сжщото министерство — законопроектъ за допълнителенъ бюджетенъ кредитъ по бюджета на държавата за 1941 бюджетна година въ размѣръ на 4.289.300.000 л.

Отъ сжщото министерство — законопроектъ за изменение и допълнение на закона за разрешаване да се поемат задължения за доставки отъ министерствата на Войната, Търговията, промишлеността и труда, Обществения сираци, житницата и благоустройството, Желѣзницитъ, пошитъ и телеграфитъ — Главна дирекция на желѣзницитъ и пристанищата и Главна дирекция на пошитъ, телеграфитъ и телефонитъ и пр., въ размѣръ на 2.127.500.000 л. (Указъ № 43, „Държавенъ вестникъ“, брой 260/1940 г.)

Минаваме къмъ точка първа отъ дневния редъ:

Одобрене на предложението за одобряване XXXIII-то постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 2 юний 1941 г., протоколъ № 101, относно разрешаването, намиращиятъ се налице въ гр. Скопие кибритъ отъ чуждестраненъ (небългарски) произходъ да се обандерова, преди пускането му въ продажба, съ български държавенъ бандеролъ.

Които приематъ да се прочете само решението, а мотивитъ къмъ него да се считатъ за прочетени, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Моля г-на докладчика да прочете само решението.

Докладчикъ Стамо Колчевъ: (Чете)

„ПРОЕКТОРЕШЕНИЕ

за одобряване XXXIII-то постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 2 юний 1941 г., протоколъ № 101, относно разрешаването, намиращиятъ се налице въ гр. Скопие кибритъ отъ чуждестраненъ (небългарски) произходъ да се обандерова, преди пускането му въ продажба съ български държавенъ бандеролъ.

Одобрява се XXXIII-то постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 2 юний 1941 г., протоколъ № 101, което гласи:

„Намиращиятъ се налице въ гр. Скопие кибритъ отъ чуждестраненъ (небългарски) произходъ да се обандерова, преди пускането му въ продажба, съ български държавенъ бандеролъ, като срещу сжщия се заплаща предварително, както следва:

за 1 кутийка съ по 60 клечки кибритъ — 1.40 л.;
 за 1 кутийка съ по 30 клечки кибритъ — 0.70 л.;
 за 1 кутийка съ по 30 клечки кибритъ (луксозенъ) — 1.40 л.

Продажната цена на дребно на сжщия кибритъ се определя така:

за една кутийка съ по 60 клечки кибритъ — 3 л.;
 за една кутийка съ по 30 клечки кибритъ — 1.50 л., и
 за една кутийка съ по 30 клечки кибритъ (луксозенъ) — 3 л.

Продавачтъ на едро прави на купувача на кибритъ на дребно 4% отстъпка.

(Ето мотивитъ къмъ проекторешението:

МОТИВИ

къмъ проекторешението за одобряване XXXIII-го постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 2 юний 1941 г., протоколъ № 101, относно разрешаването, намиращиятъ се налице въ гр. Скопие кибритъ отъ чуждестраненъ (небългарски) произходъ да се обандерова, преди пускането му въ продажба, съ български държавенъ бандеролъ.

Г-да народни представители! Съгласно сведенията, дадени отъ скопския данъченъ началникъ, въ гр. Скопие, въ склада на частно лице, има 3.954.350 кутийки югославски кибритъ, разпредѣленъ така:

1.000.000 кутийки съ по 60 клечки,
 2.850.000 кутийки съ по 30 клечки и
 104.350 кутийки съ по 30 клечки.

Продажната цена на сжщия кибритъ е била: на тоя отъ първия видъ — 1 динаръ, на тоя отъ втория видъ — 50 пара и на тоя отъ третия видъ — 1 динаръ, понеже последниятъ е считанъ за луксозенъ. На продавача на едро е направена 9% отстъпка, а той прави такава на продавача на дребно 5%.

У насъ кибритътъ, съгласно закона за държавнитъ привилегии, акцизитъ и патентитъ, е държавна привилегия.

При това положение, намиращиятъ се налице кибритъ въ Скопие не може да остане безъ контролъ отъ страна на българската държава и не може да се продава отъ мѣстнитъ търговци и други лица на свободни цени, а трѣбва да бѣде подведенъ подъ режима, съгласно закона за държавнитъ привилегии, акцизитъ и патентитъ. Налага се, следователно, приравнение на цената на кибрита отъ югославски произходъ съ цената на кибрита отъ български държавни привилегии, като всѣка кутийка бѣде облепена съ български бандеролъ и продавана на едро така:

кутийка съ 60 клечки — 3 л.;
 кутийка съ 30 клечки — 1.50 л. и
 кутийка съ 30 клечки (луксозенъ) — 3 л.

Преди да се пуснатъ въ продажба, въпроснитъ кутийки се облепватъ съ български бандеролъ, като се заплаща както следва:

за кутийка съ по 60 клечки — 1.40 л.;
 за кутийка съ по 30 клечки — 0.70 л. и
 за кутийка съ по 30 клечки (луксозни) — 1.40 л.

На продавачитъ на дребно продавачтъ на едро прави 4% отстъпка.

Като имате предвидъ гореизложеното, имамъ честь да ви помоля, г-да народни представители, да разгледате и гласувате презъ текущата сесия настоящото проекторешение.

Министъръ на финанситъ: Д. Божиловъ.)

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които приематъ решението за одобряване XXXIII-то постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 2 юний 1941 г., протоколъ № 101, относно разрешаването, намиращиятъ се налице въ гр. Скопие кибритъ отъ чуждестраненъ (небългарски) произходъ да се обандерова, преди пускането му въ продажба, съ български държавенъ бандеролъ, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Минаваме къмъ точка втора отъ дневния редъ:

Одобрене предложението за одобрение на царски укази № № 62, 63, 64 и 65 отъ 1941 г.

Които приематъ да се прочете само проекторешението, а мотивитъ къмъ него да се считатъ за прочетени, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Моля г-на докладчика да прочете проекторешението.

Докладчикъ Стамо Колчевъ: (Чете)

„ПРОЕКТОРЕШЕНИЕ

за одобрение на царски укази № № 62, 63, 64 и 65 отъ 1941 г.

Одобряватъ се укази № № 62, отъ 16 май, 63, отъ 18 май, 64, отъ 18 май, и 65, отъ 18 май, всички отъ 1941 г. (Ето мотивитъ къмъ проекторешението:

МОТИВИ

къмъ проекторешението за одобрение на царски укази № № 62, 63, 64 и 65, отъ 1941 г.

Г-да народни представители! Презъ настоящата година, когато не заседаваше Камарата, се наложи да се разреши изнасянето на нѣкои стоки, както и да се продължатъ сроковетъ по известни митнически декларации. Това се извърши съ постановления на Министерския съветъ, одобрени съ укази, както следва:

I. Съ 22-то постановление, протокол № 90, от 13 май 1941 г., одобрено съ указ № 62, от 16 май същата година, се разреши да се изнесат за Германия 45.200 кгр. нето, бруто 50.000 кгр., 5 и 10-левои медно-никелови монети, нуждни за насичането и доставката на нови 50-левои монети.

Пет и десет-левовит медно-никелови монети, които ще се изнесат, да се освободят и от заплащане на износно мито и други данъци и такси, събирани в митниците.

II. Съ 13-то постановление, протокол № 92, от 14 май 1941 г., одобрено съ указ № 63, от 18 май същата година, се разреши на фирмата Ервант Атамян, акционерно дружество, Пловдив, ул. „Ц. Йоанна“ № 15, да изнесе за чужбина 98 броя дефектни металически моливотдръжки, срещу внос на нови такива.

III. Съ 17-то постановление, протокол № 92, от 14 май 1941 г., одобрено съ указ № 64, от 18 май същата година, се продължи: 1) съ една година даденият първоначален 12-месечен срок за изнасяне, като консерват на мѣстни плодове, сернистата киселина, кгр. 500, внесена временно през Столичната митница, по декларация № 8846/9351, от 3 април 1940 г., подадена от Сава Йотов, акционерно дружество, София, и 2) до 31 декември 1941 г., даденият максимален 18-месечен срок, за изнасяне, като амбалаж на мѣстни плодове и други стоки, остатък от пергаментовата хартия, кгр. 1.787, внесена временно през Столичната митница по декларация № 22401/26526, от 24 август 1939 г., подадена от „Тракия“, акционерно дружество, София.

IV. Съ 15-то постановление, протокол № 92, от 14 май 1941 г., одобрено съ указ № 65, от 18 май същата година, се продължи съ десет месеца даденият първоначален 18-месечен срок, за изнасяне, като амбалаж на мѣстни тютюни, остатък от ютени небойдисани чулчета, броя 9.774, внесени временно през Столичната митница по декларации № № 26065/30634, от 14 октомври 1939 г., и 26066/30620, от същата дата, подадени от „Холтаб“ — Холандско акционерно дружество за тютюн, Пловдивски клон — гр. Пловдив.

Казанит по-горе укази подлежат на одобрение от Народното събрание, поради което моля ви, г-да народни представители, да разгледате и, ако одобрите, да приемете представеното ви за целта проекторешение.

Гр. София, юний 1941 г.

Министър на финансит: Д. Божилов

Председателстващ Никола Захариев: Които приемат решението за одобрение на царски укази № № 62, 63, 64 и 65 от 1941 г., моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Минаваме към точка трета от дневния ред:

Одобрение предложението за одобряване XXVI-то постановление на Министерския съвет, взето в заседанието му от 13 май 1941 г., протокол № 90, относно освобождаването от износно мито, бандеролно право, мурурие, общински налог и др. 100 кгр. експортни папириси, предназначени за германскит войници, преминаващи през България.

Които приемат да се прочете само решението, а мотивит към него да се считат за прочетени, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Моля г-на докладчика да прочете само решението.

Докладчикъ Стамо Колчев: (Чете)

„ПРОЕКТОРЕШЕНИЕ

за одобряване XXVI-то постановление на Министерския съвет, взето в заседанието му от 13 май 1941 г., протокол № 90, относно освобождаването от износно мито, бандеролно право, мурурие, общински налог и др. 100 кгр. експортни папириси, предназначени за германскит войници, преминаващи през България.

Одобрява се XXVI-то постановление на Министерския съвет, взето в заседанието му от 13 май 1941 г., протокол № 90, което гласи:

„Разрешава се на тютюновата фабрика на Съюза на тютюновит кооперации — София, да предаде на интенданта при германската главна квартирна служба 100 кгр. експортни папириси за раздаване на германскит войници при преминаването им през България.“

(Ето мотивит към проекторешението:

МОТИВИ

към проекторешението за одобряване XXVI-то постановление на Министерския съвет, взето в заседанието му от 13 май 1941 г., протокол № 90, относно освобождаването от износно мито, бандеролно право, мурурие, общински налог и други 100 кгр. експортни папириси, предназначени за германскит войници при преминаването им през България.

Г-да народни представители! Тютюновата фабрика на Съюза на тютюновит кооперации — гр. София, ще предаде на интенданта при германската главна квартирна служба 100 кгр. експортни папириси, които, в присъствието на акцизнит органи, ще раздаде на германскит войници при преминаването им през България.

Предвид, обаче, на това, че експортнит папириси, съгласно чл. 139, от закона за тютюна, се освобождават от износно мито, бандеролно право, мурурие, общински налог и др., ако бъдат изнесени за чужбина, почитаемият Министерски съвет съ XXVI-то си постановление, взето в заседанието му от 13 май 1941 г., протокол № 90, реши, съжит 100 кгр. експортни папириси да се освободят от износно мито, бандеролно право, мурурие, общински налог и др., понеже ще се раздадат на германскит войници при преминаването им през България.

Като имате предвид гореизложеното, имамъ честь да ви помоля, г-да народни представители, да разгледате и гласувате в текущата сесия настоящето проекторешение.

Гр. София, 13 май 1941 г.

Министър на финансит: Д. Божилов

Преседателстващ Никола Захариев: Които приемат решението за одобряване XXVI-то постановление на Министерския съвет, взето в заседанието му от 13 май 1941 г., протокол № 90, относно освобождаването от износно мито, бандеролно право, мурурие, общински налог и други, 100 кгр. експортни папириси, предназначени за германскит войници, преминаващи през България, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Минаваме към точка четвърта от дневния ред:

Одобрение предложението за одобряване постигнатото съглашение между Българската народна банка и фирмата „Гизеке & Девриент“ — Лайпциг, съ което се изменят условията по договора за доставка на една нова запасна емисия банкноти.

Които приемат да се прочете само проекторешението, а мотивит към него да се считат за прочетени, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Моля г-н докладчика да прочете само проекторешението.

Докладчикъ Стамо Колчев: (Чете)

„ПРОЕКТОРЕШЕНИЕ

за одобряване постигнатото съглашение между Българската народна банка и фирмата „Гизеке & Девриент“, Лайпциг, съ което се изменят условията по договора за доставка на една нова запасна емисия банкноти.

Одобрява се постигнатото съглашение между Българската народна банка и фирмата „Гизеке & Девриент“ — Лайпциг, съ което се изменят условията по договора, сключен между банката и същата фирма за доставка на една нова запасна емисия банкноти, както следва:

1. Без намаление цената на доставката, да се приеме хартията за отпечатването на банкнотит такава, каквато е изпратена на Българската народна банка от фирмата-доставчик на банкнотит, „Гизеке & Девриент“ — Лайпциг, при следнит норми за пепел, съгваемост и скъсваемост:

а) за банкнотит от 5.000 л. Пепел — 2.07%, двойна съгваемост — 650 броя и скъсваемост при 65% влага — 5560 м.;

б) за банкнотит от 1.000 л. Двойна съгваемост — 575 броя и скъсваемост при 65% влага — 5673 м.;

в) за банкнотит от 500 л. Пепел — 1.76%, двойна съгваемост — 581 броя и скъсваемост при 65% влага — 5430 м.

2. Управителният съвет на банката може да продължава безгложно сроковет за доставката, съ оглед на създалото положение, поради войната.

(Ето мотивитъ към проекторешението:

МОТИВИ

към проекторешението за одобряване постигнатото съглашение между Българската народна банка и фирмата „Гизеке & Девриентъ“ — Лайпциг, съ което се измѣнятъ условията по договора за доставка на една нова запасна емисия банкноти.

Г-да народни представители! Съ договоръ отъ 23 януарий 1939 г., сключенъ въ София между Българската народна банка и фирмата „Гизеке & Девриентъ“, акционерно дружество — Лайпциг, е било възложено на същата фирма да изработи за Българската народна банка следното количество банкноти:

4.000.000 кѣса по 500 л. за райхсмарки	84.975
2.500.000 кѣса по 1.000 л. за райхсмарки	54.075
300.000 кѣса по 5.000 л. за райхсмарки	15.450

или цѣлата доставка 154.500 райхсмарки.

Въ договора по доставката на банкнотитъ и допълнителното измѣнение на същия, съгласно решението на Народното събрание, публикувано въ „Държавенъ вестникъ“, брой 262, отъ 20 ноемврий 1940 г., е уговорено, че същитъ ще бѣдатъ отпечатани на хартия, минималнитъ качества на която, въ чистъ видъ, трѣбва да отговарятъ на следнитъ норми:

Цвѣтъ: бѣлъ, свѣтлотноаенъ.

Съставъ: 60% новъ памукъ и 40% новъ ленъ, като фирмата се задължава, по възможностъ, да увеличи процента на лена.

Пепель: 1 1/2% най-много при абсолютна сухостъ.

Тегло: 80 грама на квадратенъ метъръ, при абсолютна сухостъ. Толерансъ: 5% при недостигъ.

Вътрешно проклеиване: пълно, съ чистъ животински клей.

Двойна сгъваемостъ: 1.300 броя при толерансъ за недостигъ 10%.

Разликата между напрѣчно и надлъжно сгъване да бѣде въ възможния минимумъ, т. е. сгъваемостта и въ двѣтъ направления да бѣдатъ възможно близки.

Скъсваемостъ: 6.000 м. най-малко.

Съгласно казаното по-горе решение на Народното събрание, одобри се постигнатото съглашение между Българската народна банка и фирмата-доставчикъ, хартията да запази уговоренитъ качества, съгласно представения за одобрение образецъ при двойна сгъваемостъ 1.300, вмѣсто 2.500, както е било уговорено първоначално.

Отъ изследването, направено въ Държавната печатница, се вижда, че хартията, която сега е изпратена на Българската народна банка за одобрение, пакъ не отговаря на всички изисквани качества, особено по отношение на двойна сгъваемостъ, която споредъ условията трѣбва да бѣде 1.300 броя при толерансъ за недостигъ 10%. Отъ изследването се установява, че приготвената хартия има двойна сгъваемостъ само 650 броя, 575 и 581 броя — значи, почти наполовина отъ уговореното. Хартията не отговаря и на нормитъ за пепель и скъсваемостъ. Сроковетъ по изпълнението на доставката не сѣ спазени отъ фирмата-доставчикъ все съ затруднението по доставката на хартията.

При тѣзи обстоятелства да се унищожи договорътъ и се объяви новъ трѣгъ е почти невъзможно, понеже нѣма да се явятъ конкуренти. Най-много ще се яви същата фирма и то сега при по-неблагоприятни условия по отношение на цената и срока за доставката.

Отъ друга страна, като се има предвидъ, че на Българската народна банка е необходимо да отпечати и по възможностъ въ най-кѣсо време да достави запасната емисия отъ банкноти поради това, че хартия, която напълно да отговаря на изискванитъ качества, не може да се набави, поради изключителнитъ условия, създадени вследствие на войната, съмнително е дали би могло да се набави хартия при нормитъ, установени досега между странитъ.

Като имате предвидъ горезложеното, имамъ честь да ви помоля, г-да народни представители, да разгледате и одобрите презъ текущата сесия настоящото проекторешение за одобряване постигнатото съглашение между Българската народна банка и фирмата „Гизеке & Девриентъ“ — Лайпциг, съ което се измѣнятъ нѣкои отъ условията по договора за доставката на една нова запасна емисия банкноти.

Гр. София, юлий 1941 г.

Министъръ на финанситъ: Д. Божиловъ).

Преседателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ решението за одобряване постигнатото съглашение
между Българската народна банка и фирмата „Гизеке &
Девриентъ“, Лайпциг, съ което се измѣнятъ условията
по договора за доставка на една нова запасна емисия
банкноти, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събра-
нието приема.

Минаваме къмъ точка-пета отъ дневния редъ:

Одобрение предложението за одобрение 53-то поста-
новление на Министерския съветъ, взето въ заседанието
му отъ 2 юлий 1941 г., протоколъ № 113, относно освобождаването отъ бандеролъ, монополно право на цигарената хартия, мурурие и общински налогъ 100.000 кгр. папириси III качество, които Министерството на войната ще закупи отъ тютюновитъ фабрики и ще раздаде на войницитъ.

Които приематъ да се прочете само проекторешението,
а мотивитъ къмъ него да се счетатъ за прочетени, моля, да
вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Моля г-на докладчика да прочете проекторешението.

Докладчикъ: Стамо Колчевъ. (Чете)

„ПРОЕКТОРЕШЕНИЕ

за одобрение 53-то постановление на Министерския съ-
ветъ, взето въ заседанието му отъ 2 юлий 1941 г.; прото-
колъ № 113, относно освобождаването отъ бандеролъ, мо-
нополно право на цигарената хартия, мурурие и общински
налогъ 100.000 кгр. папириси III качество, които Министер-
ството на войната ще закупи отъ тютюновитъ фабрики и
ще раздаде на войницитъ.

Одобрява се 53-то постановление на Министерския съ-
ветъ, взето въ заседанието му отъ 2 юлий 1941 г., про-
токолъ № 113, което гласи:

„Освобождава се отъ бандеролъ, монополно право на
цигарената хартия, мурурие и общински налогъ 100.000 кгр.
папириси III качество, които Министерството на войната
ще закупи отъ тютюновитъ фабрики и ще раздаде на
войницитъ.“

(Ето мотивитъ към проекторешението:

МОТИВИ

към проекторешението за одобряване 53-то постановле-
ние на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ
2 юлий 1941 г., протоколъ № 113, относно освобождаването
отъ бандеролъ, монополно право върху цигарената хартия,
мурурие и общински налогъ 100.000 кгр. папириси III ка-
чество, които Министерството на войната ще закупи отъ
тютюновитъ фабрики и ще раздаде на войницитъ.

Г-да народни представители! Министерството на вой-
ната — Главно интендантство — Снабдително отдѣле-
ние, ще закупи за нуждитъ на войската отъ мѣстнитъ тютю-
нови фабрики 100.000 кгр. папириси III качество.

Предвидъ, обаче, на това, че бандеролътъ, монополното
право върху цигарената хартия, мурурие и общински на-
логъ ще трѣбва да се платятъ отъ държавата, почитаеми-
ятъ Министерски съветъ, съ 53-то си постановление, взето
въ заседанието му отъ 2 юлий 1941 г., протоколъ № 113,
реша да се освободятъ отъ бандеролъ, монополно право
върху цигарената хартия, мурурие и общински налогъ
100.000 кгр. папириси III качество, които ще закупи отъ тютю-
новитъ фабрики и ще раздаде на войницитъ.

Като имате предвидъ горезложеното, имамъ честь да
ви помоля, г-да народни представители, да разгледате и
гласувате въ текущата сесия настоящото проекторешение.

Гр. София, юлий 1941 г.

Министъръ на финанситъ: Д. Божиловъ)

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ решението за одобрение 53-то постановление на Ми-
нистерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 2 юлий
1941 г., протоколъ № 113, относно освобождаването отъ
бандеролъ, монополно право на цигарената хартия, мурурие
и общински налогъ 100.000 кгр. папириси III качество,
които Министерството на войната ще закупи отъ тютю-
новитъ фабрики и ще раздаде на войницитъ, моля, да вдиг-
натъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Минаваме къмъ точка шеста отъ дневния редъ:

Одобрение предложението за одобрение 46-то постано-
вление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му
отъ 2 юлий 1941 г., протоколъ № 113, относно произво-
дството и доставката на серумъ противъ чума у свинетъ
и пр.

Които приемат да се прочете само проекторешението, мотивитъ към него да се сметат за прочетени, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Моля г-на докладчика да прочете проекторешението.

Докладчикъ Стамо Колчевъ: (Чете)

„ПРОЕКТОРЕШЕНИЕ

за одобряване 46-то постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 2 юлий 1941 г., протоколъ № 113.

Одобрява се 46-то постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 2 юлий 1941 г., протоколъ № 113, което гласи:

„1. Разрешава се на Министерството на земеделието и държавните имоти, санитарно-ветеринаренъ отдѣлъ, съ сумитъ по § 176 отъ бюджета на Министерството на земеделието и държавните имоти за 1941 бюджетна година, въ размѣръ на 2.000.000 л. по чл. 1 отъ закона за разрешаване изразходването презъ 1941 г. на останалитъ свободни суми, отпущнати презъ 1940 г. отъ Министерството на земеделието и държавните имоти по кредита за Южна Добруджа, указъ № 37, отъ 23 септември 1940 г., въ размѣръ на 500.000 л., и по § 2 отъ кредита за освободенитъ земи презъ 1941 г. за Министерството на земеделието и държавните имоти — XXXV-то постановление на Министерския съветъ, отъ 6 юний 1941 г., протоколъ № 103 — 2.500.000 л., да извършва презъ 1941 и 1942 години разходи на обща сума 5.000.000 л. за обезавеждане на противочумния институтъ въ гр. Враца, като въ тази сума се включватъ и всички видове разходи въ връзка съ организиране производството на самия серумъ, включително и наемане на чужди специалисти, както и за купуване необходимото количество противочуменъ серумъ, ако се намѣри такъвъ на мѣстния пазаръ или въ чужбина.

2. Работитъ и доставкитъ въ размѣръ на 2.000.000 л. отъ кредита по § 176 на бюджета на Министерството на земеделието и държавните имоти за 1941 бюджетна година да се извършватъ безъ спазване формалноститъ по закона за бюджета, отчетността и предприятията, като разходите се извършватъ по реда на чл. 2, букви „а“, „б“, „в“ и „г“, алинеи първа и трета, отъ закона за разрешаване изразходването презъ 1941 г. на останалитъ свободни суми, отпущнати презъ 1940 г. отъ Министерството на земеделието и държавните имоти, по кредита за Южна Добруджа, указъ № 37, отъ 23 септември 1940 г., като ония разходи, които би се наложило да бъдатъ направени направо въ чужбина, се извършватъ отъ комисии, въ съставъ: пълномощникъ на Министерството на земеделието и държавните имоти и две длъжностни лица при българската царска легация въ съответната страна.

3. Продажбата на месо, добито при производството на серума, както и на другитъ отпадъчни продукти, като кожа, черва, четина и пр., става по постановлението на закона за бюджета, отчетността и предприятията и се освобождава отъ всички видове държавни и общински данъци, такси, бери и пр.

4. Освобождаватъ се отъ вносно мито, гербъ, данъкъ-защитие и всички врѣхнини предприятията, които се извършватъ съ сумитъ по настоящето постановление, като при изплащането на сумитъ не се изискватъ държавни и общински бирнически удостоверения за изплатени данѣци.“

(Ето мотивитъ къмъ проекторешението:

МОТИВИ

къмъ проекторешението за одобряване 46-то постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 2 юлий 1941 г., протоколъ № 113, относно производство и доставка на серумъ противъ чума у свинетъ и чуменъ вирусъ, за нуждитъ на Министерството на земеделието и държавните имоти, санитарно-ветеринаренъ отдѣлъ.

Г-да народни представители! За правилното организиране на борбата съ чумата по свинетъ е необходимо значително количество противочуменъ серумъ и чуменъ вирусъ.

Отъ страна на Министерството на земеделието и държавните имоти се уговори доставката на нужното количество серумъ, но изпълнението на доставката се възпрепятствува отъ изникналитъ международни усложнения. Предвидъ на това и за да се ускори запасаването на страната съ противочуменъ серумъ и чуменъ вирусъ, почитаемиятъ Министерски съветъ, съ 46-то постановление, взето въ заседанието му отъ 2 юлий 1941 г., протоколъ № 113, реши, Министерството на земеделието и държавните имоти, санитарно-ветеринаренъ отдѣлъ, да организира производ-

ството на противочуменъ серумъ и чуменъ вирусъ, както и да закупи евентуално предлагани количества отъ същитъ препарати.

Като имате предвидъ гореизложеното, имамъ честь да ви помоля, г-да народни представители, да прегледате и гласувате въ текущата сесия настоящото проекторешение. Министерствъ на земеделието и държавните имоти.

Д. Кушевъ)

Председателстващъ Никола Захариевъ: Които приематъ решението за одобряване 46-то постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 2 юлий 1941 г., протоколъ № 113, относно производството и доставката на серумъ противъ чума у свинетъ и пр., моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Минаваме къмъ точка седма отъ дневния редъ: Докладъ на комисията по провѣрка на изборитъ. Има думата докладчикътъ на комисията, г-нъ Цвѣтко Петковъ.

Докладчикъ Цвѣтко Петковъ: (Чете)

„ДОКЛАДЪ

отъ комисията по провѣрка на изборитъ за касиране изборитъ въ Варненска градска I, Варненска градска II, Преславска, Пловдивска градска II, Пловдивска градска III, Софийска градска IV, Софийска градска V, Софийска градска VII и Бургаска градска избирателни колегии.

Г-да народни представители! Въ заседанието на 9 юлий т. т. комисията по провѣрка на изборитъ, разглеждайки поставенитъ на дневенъ редъ избори въ колегиитъ: Варненска градска I, съ избранъ народенъ представител Аврамъ Гачевъ, Варненска градска II — Атанасъ Д. Къдревъ, Преславска — Никола Джанковъ, Пловдивска градска II — Тодоръ Панайотовъ Поляковъ, Пловдивска градска III — Коста Божиловъ Свѣтловъ, Софийска градска IV — Димитъръ Ивановъ Захариевъ, Софийска градска V — Любечъ Дюгмеджиевъ, Софийска градска VII — Петъръ Ивановъ Митевъ, и Бургаска градска — Бълю Алексиевъ Бълевъ и представенитъ и отъ оргнитъ на публичната властъ писмени доказателства, отъ които се установява.

1. Че разтурената презъ 1934 г. работническа партия не е била нищо друго, освенъ едно прикритие на разтурената псрано комунистическа партия;

2. Че както комунистическата партия, така и нейното прикритие, българската работническа партия, съ преследвали една и съща целъ — осъществяване на социалната революция и установяване на диктатура на пролетариата;

3. Че за постигане на този комунистически идеалъ, както комунистическата партия, така и прикритието ѝ — българската работническа партия, съ си служили съ методитъ на насилието, на отрицанието и пр.;

4. Че следъ разтурянето на тази партия и това на прикритието ѝ, тѣ веднага съ минавали въ нелегаленъ животъ и съ продължавали своята дейность по конспиративенъ пътъ;

5. Че съ своята всестранна дейность нелегалната комунистическа организация е причинявала и продължава да причинява смущения въ вътрешния животъ на страната, като напоследъкъ се е стремилъ да обезсили държавната властъ, да я злепостави по разни начини предъ народа, да разложи и убие духа на българската войска и по този начинъ да постави държавата въ служба на III интернационалъ, срещу който въ настоящия моментъ се води обща борба за защита на цивилизацията;

6. Че горепосоченитъ народни представители съ били активни комунисти, че съ избрани чрезъ провеждане на комунистически агитации и съ подкрепата на нелегално съществуващата комунистическа — респективно работническа партия;

7. Че, въпрѣки че въ заявленията си за поставяне на кандидатуритъ да съ направили декларацията, предвидена въ чл. 17, точка 7, отъ наредбата-законъ за избиране народни представители за обикновено Народно събрание, именно: че не изповѣдватъ противодържавни идеи, че не съ привърженици на комунистически, анархистически и насилиствени методи за общественнополитически борби и че не се числятъ къмъ непозволенитъ отъ законитъ организации, тѣхната минала дейность, провеждането на тѣхния изборъ и всестранната имъ дейность като народни представители въ Парламента и извънъ Парламента доказватъ, че поменатата по-горе декларация не се покрива отъ действителността, комисията по провѣрка на изборитъ, на основание чл. 34 отъ правилника за вътрешния редъ и

чл. 17, точка 7, въ връзка съ чл. 30 от наредбата-законъ за избиране на народни представители за обикновено Народно събрание, ви представя настоящия си докладъ съ предложение да се касиратъ изборитъ въ Варненска градска I, Варненска градска II, Преславска, Пловдивска градска II, Пловдивска градска III, Софийска градска IV, Софийска градска V, Софийска градска VII и Бургаска градска избирателни колегии и моли да одобри и гласувате това предложение.

Гр. София, 9 юлий 1941 г.

Отъ комисията.

ПРЕДЛОЖЕНИЕ

за касиране изборитъ въ Варненска градска I, Варненска градска II, Преславска, Пловдивска градска II, Пловдивска градска III, Софийска градска IV, Софийска градска V, Софийска градска VII и Бургаска градска избирателни колегии.

Касиратъ се изборитъ въ: Варненска градска I, Варненска градска II, Преславска, Пловдивска градска II, Пловдивска градска III, Софийска градска IV, Софийска градска V, Софийска градска VII и Бургаска градска избирателни колегии. (Ръкоплъскания)

Председателстващъ Никола Захариевъ: Има думата народниятъ представител г-нъ Стефанъ Багриловъ.

Стефанъ Багриловъ: Г-да народни представители! При толкова ясен и недвусмисленъ докладъ на председателя на комисията по провѣрка на изборитъ, отъ който докладъ се вижда и установява по единъ абсолютно положителенъ начинъ, че господата народни представители, поменати въ доклада на председателя на комисията,...

Никола Мушановъ: Искамъ думата, г-не председателю.

Стефанъ Багриловъ: ... сж проявявали една дейност, която се е ръководила отъ чужди интереси, отъ интереситъ на Коминтерна; при тѣзи ясни и изобилни доказателства и при ония лични впечатления, които всѣки отъ насъ има отъ ония народни представители, чиито избори сж предложени за касиране, азъ считамъ, че мѣсто за разисквания по този въпросъ нѣма и такива не трѣбва да ставатъ, за сантименталностъ не може и дума да става, поради което предлагамъ, докладътъ на комисията по провѣрка на изборитъ за касиране изборитъ на поменатитъ народни представители да бжде гласуванъ безъ разисквания.

Петко Стайновъ: Искамъ думата.

Кирилъ Минковъ: Седи, бг!

Председателстващъ Никола Захариевъ: Пойскали сж думата двама народни представители: Никола Мушановъ и Петко Стайновъ. Обаче при наличността на предложението на г-нъ Багриловъ ...

Петко Стайновъ: Правилникътъ е изриченъ. Не можете да слагате днесъ този въпросъ на дневенъ редъ.

Председателстващъ Никола Захариевъ: (Звъни) Моля Ви се, председателството знае правилника. То знае да съблюдава и правилника за вътрешния редъ на Събранието и конституцията. (Възражения отъ Никола Мушановъ и Петко Стайновъ)

Които г-да народни представители приематъ предложението на народния представител г-нъ Стефанъ Багриловъ ...

Петко Стайновъ: Не може да се слага на гласуване това предложение. Ето правилникътъ. (Показва го)

Никола Мушановъ: Това е противно на правилника.

Председателстващъ Никола Захариевъ: Предложението на г-нъ Багриловъ не изчерпва въпроса.

Обаждайте се: Гласувайте го!

Председателстващъ Никола Захариевъ: По силата на правилника, азъ ще поставя на гласуване това предложение, защото, ако дамъ думата на други, то става безпредметно. Парламентътъ е властенъ, по силата на правилника, да го гласува или отхвърли.

Петко Стайновъ: Не може това по правилника.

Председателстващъ Никола Захариевъ: По силата на правилника азъ ще поставя на гласуване предложението на г-нъ Багриловъ.

Петко Стайновъ: Не можете.

Председателстващъ Никола Захариевъ: Ако Парламентътъ одобри неговото предложение, нѣма да има дебати по въпроса; ако ли Парламентътъ не го одобри, ще ви дамъ думата.

Които г-да народни представители приематъ предложението на народния представител г-нъ Стефанъ Багриловъ, моля, да вдигнатъ ръка. Абсолютно мнозинство. (Бурни и продължителни ръкоплъскания)

Пристъпваме къмъ гласуване предложението на комисията по провѣрка на изборитъ, която единодушно го е подписала. Ще ви го прочета: (Чете)

„Предложение за касиране изборитъ въ Варненска градска I, Варненска градска II, Преславска, Пловдивска градска II, Пловдивска градска III, Софийска градска IV, Софийска градска V, Софийска градска VII и Бургаска градска избирателни колегии.

Касиратъ се изборитъ въ Варненска градска I, Варненска градска II, Преславска, Пловдивска градска II, Пловдивска градска III, Софийска градска IV, Софийска градска V, Софийска градска VII и Бургаска градска избирателни колегии“.

Които г-да народни представители приематъ решението на комисията по провѣрка на изборитъ, (Възражения отъ народнитъ представители Никола Мушановъ и Петко Стайновъ) моля, да вдигнатъ ръка. Абсолютно мнозинство. (Бурни и продължителни ръкоплъскания)

Пристъпваме къмъ точка осма отъ дневния редъ:

Първо четене на законопроекта за отстъпване на водопровода, находящъ се въ с. Баня, Софийско, отъ държавата на Банкянската селска община.

Които приематъ да се прочете само законопроектътъ, а мотивитъ къмъ него да се считатъ за прочетени, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Моля г-на докладчика да прочете законопроекта.

Докладчикъ Дочо Христовъ: (Чете)

„ЗАКОНОПРОЕКТЪ

за отстъпване на водопровода, находящъ се въ с. Баня, Софийско, отъ държавата на Банкянската селска община.

Чл. 1. Водопроводътъ на с. Баня, Софийско, построенъ и експлоатиранъ досега отъ държавата, се отстъпва въ собственост и владение на Банкянската селска община, Софийска околия. Фактическото предаване става съ протоколъ на комисия, назначена отъ министра на вътрешнитъ работи и народното здраве, въ месеченъ срокъ отъ влизането на това решение въ сила.

Чл. 2. Банкянската селска община, независимо отъ подобренията и разширенията, които би предприела по водопровода, се задължава да дава на държавнитъ минерални бани въ с. Баня, на вѣчни времена, безплатно ползуване отъ вода, задоволявайки напълно всички сегашни и бъдещи нужди за банитъ и парковетъ къмъ тѣхъ.

Чл. 3. Банкянската селска община се задължава да стопанисва водопровода като добъръ домакинъ.

Чл. 4. Нуждитъ отъ вода на държавнитъ минерални бани и паркове се опредѣлятъ ежегодно отъ комисия, въ съставъ: председателъ на Главната дирекция на народното здраве, управителя на банята и банкянския общински кметъ. Протоколътъ се одобрява отъ министра на вътрешнитъ работи и народното здраве и не подлежи на обжалване.

Чл. 5. Настоящиятъ законъ отменява правилника за даване вода на частни лица отъ държавния водопроводъ въ с. Баня, публикуванъ въ „Държавенъ вестникъ“, брой 72 отъ 30 юний 1928 г.“

(Ето текстътъ на мотивитъ къмъ законопроекта:

МОТИВИ

къмъ законопроекта за отстъпване на водопровода, находящъ се въ с. Баня, Софийско, отъ държавата на Банкянската селска община.

Г-да народни представители! Село Баня, по своето мѣстоположение, близостта му до София и лѣковитата минерална баня, е единъ отъ първостепеннитъ наши курорти, посещаванъ ежегодно отъ десетки хиляди болни и нуждаещи се отъ почивка българи и чужденци.

Грижитъ, които общината полага за благоустрояването и разхубавяването на курорта, сж недостатъчни, поради голъмитъ нужди на сжщия и лошото финансово положение, въ което се намира общината. Годишният бюджетъ на последната е срѣдно отъ 2.000.000 л., а задълженията ѝ отъ сключени заеми надминаватъ 6.000.000 л.

При тѣзи ограничени срѣдства на общината, дългъ се налага на държавата да подпомогне благоустрояването и усъвършенствуването на с. Баня, за да се създаде отъ него единъ модеренъ лѣчебенъ курортъ по образецъ на западноевропейскитъ такива.

По начало едно отъ доходнитъ пера на общинския бюджетъ е „такса вода“. Този приходъ, обаче, не се събира отъ общината Баня. Годишното постѣпление отъ него е кѣмъ 400.000 л. Въпросната сума се събира отъ държавата заради сл дното:

Презъ 1927 г. Министерството на общественитъ сгради, пѣтищата и благоустройството, целейки да задоволи голъмата нужда за чиста и здрава вода, отъ липсата на която страда населението на селото и курортътъ Баня, започва постройката на водопроводъ, който бива завършенъ презъ следващата 1928 г. Следъ завършването на водопровода, вмѣсто последниятъ да се предаде за ползуване, стопанисване и експлоатация на Баняската община, както разпорежда чл. 89 отъ закона за благоустройството, въ връзка съ членове 75, точка 12, и 73, точка 12, отъ наредбата-законъ за градскитъ и селскитъ общини, се предава на Министерството на търговията, промишлеността и труда, респективно държавнитъ минерални бани с. Баня. За управлението и експлоатацията на този водопроводъ е билъ изработенъ правилникъ, публикуванъ въ „Държавенъ вестникъ“, брой 72, отъ 30 юний 1928 г. Съ чл. 31 отъ този правилникъ се постановява какво всички постѣпления отъ водопровода ще се капитализиратъ въ особенъ фондъ „поддържане и разширение на водопровода и направата на канализацията на курорта Баня“. Този фондъ не е образуванъ, и всички постѣпления отъ водопровода сж внасяни досега, вмѣсто по предназначението имъ, на приходъ въ държавното съкровище, защото това постановление на правилника не почива на никакъвъ законъ.

По тази причина, досега не е направено нищо за разширяване на водопровода, въпрѣки голъмитъ нужди на курорта отъ вода.

Трѣбва да се отбележи, че това е единствениятъ случай у насъ, когато държавата експлоатира единъ водопроводъ и събира таксата за вода въ едно населено мѣсто, като село Баня.

Вѣрно е, че има случаи, когато държавата е собственица на водопроводи, но последнитъ сж строени съ цель да задоволятъ прѣжитъ нужди на държавни учреждения и институти, безъ водата да се продава на населението и безъ да служатъ на държавата за източникъ на доходъ. Съгласно чл. 73 отъ наредбата-законъ за селскитъ общини, „таксата вода“ е общински приходъ. Въ сжщия смисълъ сж и разпорежданията на чл. 89 отъ закона за благоустройството на населенитъ мѣста въ царството.

Отъ всичко изложено се вижда, че Баняската община има по начало основание да иска собствеността на водопровода. Само по този начинъ приходитъ отъ последния ще се използватъ, за да допринесатъ за подобрене финансовото положение на Баняската община, а заедно съ това и ще ѝ се даде възможностъ да отдѣли повече срѣдства за благоустрояване и разхубавяване на курорта, както и да подобри и развие казания водопроводъ, който въ сегашното му състояние не задоволява всички нужди на минералнитъ бани и село Баня.

Колкото се касае до въпроса за изразходванитъ срѣдства отъ държавата, трѣбва да се има предвидъ фактътъ, че приходитъ отъ водопровода, събирани отъ държавата, ето вече тринадесетъ години, далече сж компенсирани сумитъ, които Министерството на общественитъ сгради, пѣтищата и благоустройството е изразходвало по направата му.

Гр. София, юний 1941 г.

Министъръ на вътрешнитъ работи и народното здраве:
П. Д. Габровски)

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които приематъ на първо четене законопроекта за отстъпване на водопровода, находящъ се въ с. Баня, Софийско, отъ държавата на Баняската селска община, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Министъръ Петъръ Габровски: Предлагамъ спешностъ.

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Г-нъ министъръ на вътрешнитъ работи предлага, законопроектътъ да бѣде гласуванъ, по спешностъ, и на второ четене. Които приематъ това предложение, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема. Моля г-на докладчика да докладва.

Докладчикъ Дочо Христовъ: (Чете заглавието и чл. 1)*)

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които приематъ заглавието на законопроекта и чл. 1, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Дочо Христовъ: (Чете чл. 2)

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които приематъ чл. 2, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Дочо Христовъ: (Чете чл. 3)

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които приематъ чл. 3, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Дочо Христовъ: (Чете чл. 4)

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които приематъ чл. 4, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Дочо Христовъ: (Чете чл. 5)

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които приематъ чл. 5, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Пристъпваме къмъ точка девета отъ дневния редъ:

Първо четене на законопроекта за разрешаване на Врачанската градска община да отстъпи на фонда „Съдебни сгради“ кв. 7-а по плана на града за постройка на съдебна палата въ гр. Враца.

Които приематъ да се прочете само законопроектътъ, а мотивитъ къмъ него да се считатъ за прочетени, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема. Моля г-на докладчика да го докладва.

Докладчикъ Дочо Христовъ: (Чете)

„ЗАКОНОПРОЕКТЪ

за разрешаване на Варненската градска община да отстъпи на фонда „Съдебни сгради“ кв. 7-а по плана на града за постройка на съдебна палата въ гр. Враца.

Членъ единственъ. Разрешава се на Врачанската градска община да отстъпи въ собственостъ на фонда „Съдебни сгради“ общинското мѣсто, съставляващо кварталъ 7-а отъ 1.970 кв. метра по регулационния планъ на гр. Враца, върху което фондътъ да построи областната съдебна палата по планъ, изработенъ отъ сжщия фондъ.“

(Ето текстътъ на мотивитъ къмъ законопроекта:

„МОТИВИ

къмъ законопроекта за разрешаване на Врачанската градска община да отстъпи на фонда „Съдебни сгради“ кв. 7-а по плана на града за постройка на съдебна палата въ гр. Враца.

Г-да народни представители! Въ гр. Враца и до днесъ нѣма областна съдебна палата поради това, че общината не е имала физическа възможностъ да даде на фонда „Съдебни сгради“ подходящо за целта мѣсто. Сегашниятъ областенъ и окѣлийски съдъ се помѣщаватъ въ крайно нехигиенични и неудобни отдѣлни здания, които не отговарятъ на най-елементарнитъ изисквания за правилното и целесъобразно организиране на горнитъ съдебни служби.

Понастоящемъ гр. Враца заема първо мѣсто по списъка за постройка „Съдебни сгради“, следъ построенитъ досега такива въ други градове. Ето защо необходимо е да се даде веднага мѣсто за постройка на съдебна палата.

Поради органични недостатѣци по регулационния планъ на града, въ който не сж предвидени никакви мѣста за обществени сгради, днесъ общината е изправена предъ мъчни за разрешаване задачи — да отчуждава сжщни частни мѣста и сгради, което не е по силитъ и възможноститъ ѝ.

*) За текста на членоветъ вижъ първото четене на законопроекта на стр. 12.

Единственото подходящо място, съ което общината разполага, е малкият квартал 7-а от около 1.970 кв. метра, въ което се помещава старата сграда на общинския домъ, сега изоставенъ, предвидено по плана за градска градина.

Особеното разположение на града, застроенъ въ политъ на Балкана съ непосредствено до него лежащи гори и туристическия паркъ, градинското застрояване на частнитъ жилища съ не високи сгради, заобиколени съ малки градини, даватъ възможностъ, градътъ да се радва на чистъ балкански въздухъ, и уредбата на една градска градина въ тоя малкъ размъръ, въ който се предвижда по плана, става съвсемъ излишна и ненужна. Отъ друга страна, съ отстъпването на това място, общината не ще бжде задължена да изкупува частни места, което не е по силитъ ѝ.

Ето защо налага се да се разреши, съдебната палата да бжде застроена върху тоя малкъ кварталъ, който при това ще бжде отчасти застроенъ съ огледъ на правилното благоустройство разрешение на квартала, като ще се създадатъ и странични зелени площи за ползуване отъ гражданството.

Като ви излагамъ това, моля ви, г-да народни представители, да приемете и гласувате настоящия законопроектъ.

Гр. София, 25 юний 1941 г.

Министъръ на вътрешнитъ работи и народното здраве:
П. Д. Габровски)

Председателстващъ Никола Захариевъ: Които приематъ на първо четене законопроекта за разрешаване на Врачанската градска община да отстъпи на фонда „Съдебни сгради“ кв. 7-а по плана на града за постройка на съдебна палата въ гр. Враца, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Министъръ Петъръ Габровски: Предлагамъ спешностъ.

Председателстващъ Никола Захариевъ: Г-нъ министърътъ на вътрешнитъ работи предлага, законопроектътъ да бжде гласуванъ, по спешностъ, и на второ четене.

Които приематъ това предложение, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Моля г-на докладчика да докладва.

Докладчикъ Дочо Христовъ: (Чете заглавието и членъ единственъ)*)

Председателстващъ Никола Захариевъ: Които приематъ заглавието на законопроекта и членъ единственъ, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Пристъпваме къмъ точка десета отъ дневния редъ:

Първо четене на законопроекта за измѣнение и допълнение на закона за 5% вътрешенъ държавенъ заемъ на сума 2.000.000.000 л. за нуждитъ на народната отбрана, обнародванъ въ „Държавенъ вестникъ“, брой 116, отъ 30 май 1941 г.

Които прематъ да се прочете само законопроектътъ, а мотивитъ къмъ него да се считатъ за прочетени, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Моля г-на докладчика да докладва.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„ЗАКОНОПРОЕКТЪ

за измѣнение и допълнение на закона за 5% вътрешенъ държавенъ заемъ на сума 2.000.000.000 л. за нуждитъ на народната отбрана, обнародванъ въ „Държавенъ вестникъ“, брой 116, отъ 30 май 1941 г.

§ 1. Сумата 2.000.000.000 л. въ заглавието на закона за 5% вътрешенъ държавенъ заемъ за нуждитъ на народната отбрана и въ чл. 1 на същия законъ се увеличава на 3.500.000.000 л.

§ 2. Къмъ чл. 11 се прибавя следната нова алинея:

При отпускането на тѣзи кредити банката запазва преднината на привилегиата си като залогоприемателъ спрямо привилегиата на държавата, безъ да е нужно представяне на бирническо удостоверение съгласно чл. 101 отъ закона за събиране на прѣжитъ данъци.“

(Ето текстътъ на мотивитъ къмъ законопроекта:

*) За текста на членоветъ вижъ първото четене на законопроекта на стр. 13.

МОТИВИ

къмъ законопроекта за измѣнение и допълнение на закона за 5% вътрешенъ държавенъ заемъ на сума 2.000.000.000 л. за нуждитъ на народната отбрана, обнародванъ въ „Държавенъ вестникъ“, брой 116, отъ 30 май 1941 г.

Г-да народни представители! Досегашниятъ резултатъ отъ подписката на 5% вътрешенъ държавенъ заемъ на сума 2.000.000.000 л. за нуждитъ на народната отбрана е твърде насърчителенъ. Общата сума на задължителното и доброволно участие въ заема къмъ 30 юний 1941 г., споредъ предварителнитъ сведения, възлиза на около 2.500.000.000 л., или съ около 500.000.000 надъ предвидения въ закона размъръ, срещу която сума до същата дата съ внесени около 1.280.000.000 л.

Подписката за доброволното участие въ заема, обаче, продължава и тя ще бжде приключена на 14 януарий 1942 г., докогато, надѣвамъ се, записанитъ суми ще надвишатъ предвидения първоначално размъръ съ 1.500.000.000 л.

Отъ друга страна, за задоволяване на най-неотложнитъ нужди на народната отбрана и за организиране на новоосвободенитъ земи, съ огледъ на тѣхното стопанско и културно въздигане, съ необходимими голѣми допълнителни разходи. За покриване отчасти на тия разходи, налага се, размърътъ на 5% вътрешенъ държавенъ заемъ да се увеличи отъ 2.000.000.000 л. на 3.500.000.000 л.

Едновременно съ това нужно е да се направи и едно малко допълнение на чл. 11 отъ закона за заема, което ще улесни техническото му прилагане.

Ето защо, представямъ ви, г-да народни представители, тукъ, приложения законопроектъ за измѣнение и допълнение на закона за 5% вътрешенъ държавенъ заемъ на сума 2.000.000.000 л. за нуждитъ на народната отбрана, съ молба да го разгледате и одобрите.

Гр. София, 4 юлий 1940 г.

Министъръ на финанситъ: Д. Божиловъ)

Председателстващъ Никола Захариевъ: Които приематъ на първо четене законопроекта за измѣнение и допълнение на закона за 5% вътрешенъ държавенъ заемъ на сума 2.000.000.000 л. за нуждитъ на народната отбрана, обнародванъ въ „Държавенъ вестникъ“, брой 116, отъ 30 май 1941 г., моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Пристъпваме къмъ точка единадесета отъ дневния редъ:

Първо четене на законопроекта за освобождаване отъ такси и мита постройките по наредбата отъ 21 май 1941 г. („Държавенъ вестникъ“, брой 110) и др. въ земитъ, освободени презъ 1940 и 1941 години.

Които приематъ да се прочете само законопроектътъ, а мотивитъ къмъ него да се считатъ за прочетени, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Моля г-на докладчика да го прочете.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„ЗАКОНОПРОЕКТЪ

за освобождаване отъ такси и мита постройките по наредбата отъ 21 май 1941 г. („Държавенъ вестникъ“, брой 110) и др. въ земитъ, освободени презъ 1940 и 1941 година.

Чл. 1. Освобождаватъ се отъ 3% еднократна такса върху коштуемата цена, по чл. 204 отъ наредбата-законъ за държавнитъ привилегии, акцизитъ и патентитъ, всички нови постройките, пристройки и надстройки, които ще бждатъ изградени съгласно наредбата за снабдяване на населениитъ отъ Северна Добруджа съ жилища и стопански сгради („Държавенъ вестникъ“, брой 110, отъ 21 май 1941 г.), а също и тѣзи, които ще се построятъ въ освободенитъ презъ 1941 г. земи вследствие на разрушенията, станали презъ време на войната.

Чл. 2. Освобождаватъ се отъ мита, такси, берии и пр. внасянитъ отъ странство дървени строителни материали за постройките, за които се говори въ предходния членъ.“ (Ето текстътъ на мотивитъ къмъ законопроекта:

МОТИВИ

къмъ законопроекта за освобождаване отъ такси и мита постройките по наредбата отъ 21 май 1941 г. („Държавенъ вестникъ“, брой 110) и др. въ земитъ, освободени презъ 1940 и 1941 години.

Г-да народни представители! Съгласно закона за държавнитъ привилегии, акцизитъ и патентитъ, за всички нови постройките, пристройки и надстройки, започнати следъ 1 януарий 1933 г. и съ коштуема цена надъ 100.000 л., се плаща по 3% еднократна такса.

Според наредбата за снабдяване на преселниците от Северна Добруджа с жилища и стопански сгради, макар че смятат, че се строят с държавни средства, строежите им ще се извършва от името и за сметка на собствениците им, поради което за постройките с коштуема цена над 100.000 л. ще бъдат обременени с тази такса.

Същото положение е и с дървения строителен материал, който се внася от странство и ще се употреби за строежа на тези постройки, за които се плащат мита, такси и берит.

Плащането на еднократна такса и митата за строителните материали ще увеличат значително цената на тези постройки, поради което се налага да бъдат освободени от еднократна такса, както и дървеният строителен материал, който се внася от странство и ще се употреби за строежа им, да бъде освободен от мита, такси, берит и пр.

Като имате предвид горизложеното, имам чест да ви помоля, г-да народни представители, да разгледате и гласувате в текущата сесия настоящия законопроект.

Гр. София, юний 1941 г.

Министър на финансите: Д. Божилов

Председателстващ Никола Захариев: Които приемат на първо четене законопроект за освобождаване от такси и мита постройките по наредбата от 21 май 1941 г. („Държавен вестник“ брой 110) и др. в земите, освободени през 1940 и 1941 години, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Министър-председател Богданъ Филев: Моля да се гласува, по спешност, и на второ четене.

Председателстващ Никола Захариев: Г-н министър-председател предлага спешност. Които приемат това предложение, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Моля г-на докладчика да го докладва.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете заглавието и чл. 1)*

Председателстващ Никола Захариев: Които приемат заглавието на законопроект и чл. 1, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете чл. 2)

Председателстващ Никола Захариев: Които приемат чл. 2, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Пристапваме към точка дванадесета от дневния ред:

Първо четене на законопроект за облагане с данъци, такси и други жители на новоосвободените през 1941 г. земи.

Които приемат да се прочетат само мотивите, а законопроектът да се смята за прочетен, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Моля г-на докладчика да прочете мотивите.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете)

„МОТИВИ

към законопроект за облагане с данъци, такси и други жители на новоосвободените през 1941 г. земи.

Г-да народни представители! Бюджетната година в бившите югославски и гръцки територии, а сега присъединени към царството, е започнала от 1 април и е свършила на 31 март следната година.

I. Облагателните списъци по прѣжитѣ данѣци за 1941 г., според докладитѣ на данѣчните началници, не били изготвени, обаче за повечето данѣчни управления партидни преписки били запазени. Разходитѣ по администрацията на новоосвободенитѣ земи трѣбва да бъдат посрещнати, поне отчасти, и от приходи, събирани от данѣчната система още отсѣга въ новоосвободенитѣ земи била малко това неудобство, че опредѣлянето, особено на прѣжитѣ данѣци, ще отнеме нѣколко мѣсеца, а, от друга страна, мѣстното население мѣчно би се ориентирало брѣзо по отношение задѣлженията му по нашитѣ данѣчни закони.

Съ огледъ на горното, намирамъ за по-целесѣобразно, нашата данѣчна система да бѣде приложена изцѣло въ новоосвободенитѣ земи отъ 1 януарий 1941 г., а за времето отъ 1 априлъ до 31 декемврий 1941 г. прѣжитѣ данѣци да се събиратъ по съществуващитѣ до 1 априлъ 1941 г. въ тѣзи земи данѣчни системи. Такова именно разрѣшение се дава съ приложениа законопроектъ за облагане съ данѣци, такси и други жителитѣ на новоосвободенитѣ презъ 1941 г. земи.

Отклонения отъ югославската и грѣцката данѣчна системи се предвиждатъ по отношение на прѣжитѣ данѣци: а) за приходитѣ отъ заплати, надници и възнаграждения, както и за приходитѣ отъ капитали; б) за лицата, които сѣ започнали занятieto си следъ освобождаването на новитѣ земи, както и за лицата, започнали занятие преди това, но нѣмащи окончателно опредѣленъ данѣкъ, и в) за данѣка върху имоти, придобити по безвъзмезденъ начинъ.

Понеже посемлениятъ данѣкъ и данѣктѣ върху сградитѣ сѣ били държавни приходи, за да могатъ общинитѣ да покрятъ, поне най-неотложнитѣ си нужди, 2/3 отъ по-стѣпилитѣ суми отъ тѣзи два данѣка се даватъ на общинитѣ. Останалата 1/3 остава държавенъ приходъ за покрѣпане разходитѣ по събирането, както и като компенсация за данѣка-занятия върху приходитѣ отъ насѣи, който данѣкъ у насъ е държавенъ приходъ.

II. Прилагането на законитѣ за държавнитѣ привилегии, акцизитѣ и патентитѣ, за засилване държавнитѣ приходи и за тютюна въ новоосвободенитѣ земи не може да стане веднага съ окупирането имъ отъ нашитѣ власти, поради това, че не бѣше уредена администрацията и че не бѣха проучени областитѣ по законитѣ, действащи въ тѣзи земи до окупацията.

Прилагането на тѣзи закони, по които се облагатъ главно стоки и предмети за консумация, съ огледъ на справедливостта и еднаквяването на областитѣ, е належащо, защото едни и същи стоки по нашитѣ закони плащатъ въ единъ размѣръ, а по югославскитѣ и грѣцкитѣ по другъ размѣръ. Поради което и ценитѣ на тѣзи стоки не могатъ да бѣдатъ еднакви.

Съ предлагания проектъ се иска туряне въ действие на казанитѣ закѣни отъ 1 юний настоящата година, а до тази дата областитѣ да се събиратъ по действащитѣ до 6 априлъ настоящата година закони за бившата Югославия и Грѣция.

Въ проекта се разрѣшава въпросътъ за заваренитѣ на 1 юний настоящата година стоки и предмети, които сѣ били обложени съ акцизъ, такси и пр. по законитѣ на бившитѣ Югославия и Грѣция, да не се деклариратъ за до-облагане, а тѣзи, които не сѣ били облагани да се деклариратъ и обложатъ съ следуемитѣ се по нашитѣ закони обложии. Дооблагане се предвижда само върху стокитѣ, които плащатъ такса върху фактурната стойностъ по закона за засилване държавнитѣ приходи.

Патентитѣ, предвидени въ закона за държавнитѣ привилегии, акцизитѣ и патентитѣ и законътъ за тютюна ставатъ задѣлжителни отъ 1 юний настоящата година, като лицата, които ще се снабдятъ съ такива патенти за до края на настоящата година, се освобождаватъ отъ задѣлжението да представятъ изискуемитѣ се по закона документи, поради това, че още не сѣ уредили всичкитѣ администрации, и снабдяването съ документи ще затрудни снабдяването съ патентитѣ.

Разрѣшава се въпросътъ за приспособяването на фабричитѣ и работилницитѣ, произвеждащи стоки, облагаеми съ акцизъ къмъ изискванията на нашитѣ закони, както и се пояснява въпросътъ, че лицата, които сѣ имали договори за продажба на монополни и други стоки съ бившитѣ югославска и грѣцка държави, нѣматъ право на никакво обезщетение.

Урежда се въпросътъ за облагане съ еднократна такса завършенитѣ преди окупацията и започнатитѣ следъ сѣмшата нови постройки, както и за приравнение на облога на бициклитѣ въ движение и облагане съ акцизъ входнитѣ билети на театритѣ, кинематографитѣ и пр.

Еднаквява се облагането на вината и ракиитѣ.

Продължава се срокътъ за подаване декларациитѣ отъ тютюнопроизводителитѣ за засаждане на тютюнъ до 20 августъ настоящата година.

Понеже между разпорѣжденията на закона за държавнитѣ привилегии, акцизитѣ и патентитѣ и на закона за общинския налогъ има голѣма еднаквостъ, относно облагаемитѣ обекти и начина на облагането имъ и за да не се създава отдѣленъ законъ за туряне въ действие закона за общинския налогъ въ новоосвободенитѣ презъ 1941 г. земи, предвиденъ е чл. 43 отъ законопроектъ.

* За текста на членовѣтъ вижъ първото четене на законопроектъ на стр. 14.

III. Споредъ проучванията на Радиослужбата, въ ново-освободенитъ земи, Западнитъ покрайнини, Македония и Тракия има 6—7 хиляди радиоапарати. Редовното събиране на таксите по закона за радиото едва ли, въ тоя моментъ на материално разстройство и грижи за най-необходимитъ нужди, може да стане, затова намираме, че ще бъде крайно справедливо да се направи следното.

Да се освободятъ отъ радиоабонаментни такси, съгласно наредбата-законъ за радиото, всички притежатели и слушатели на радиоприемници до 30 септември 1941 г., като имъ се даде възможностъ и се задължатъ, до тази дата да се снабдятъ всички съ редовно позволено за правопопозване, правотъргуване, праводемонстрации и пр. отъ мѣстната телеграфопопощенска станция и да заплатятъ радиоабонаментнитъ такси за четвъртото тримесечие на настоящата година.

Като предлагамъ на просвѣтеното ви внимание този законопроектъ, моля ви, г-да народни представители, да го обсъдите и гласувате.

Гр. София, 26 юний 1941 г.

Министъръ на финанситъ: Д. Божиловъ

(Ето текстътъ на законопроекта:

ЗАКОНОПРОЕКТЪ

за облагане съ данъци, такси и други жителитъ на ново-освободенитъ презъ 1941 г. земи.

Глава I.

Прѣки данъци.

Чл. 1. Данъкоплатцитъ въ освободенитъ презъ 1941 г. земи въ Западнитъ покрайнини, Македония и Тракия се облагатъ съ прѣки данъци отъ 1 априлъ 1941 г.

Чл. 2. Прѣкитъ данъци за 1941 г. се внасятъ по размѣра имъ за 1940 г., тъй както сж били опредѣлени отъ югославската, респективно гръцката, данъчна администрация. Ако опредѣлениятъ за 1940 г. данъкъ на нѣкои данъкоплатци не е билъ влѣзълъ въ законна сила, данъктъ се внася по размѣра за последната година преди 1940 г., за която данъктъ е окончателенъ.

Лицата, които получаватъ заплати, надници и възнаграждения или приходи отъ капитали, внасятъ данъкъ по размѣритъ и въ сроковетъ, предвидени въ наредбата-законъ за данъка върху приходитъ.

Чл. 3. Лицата, които започнатъ да упражняватъ нѣкакво занятие, или да вършатъ нѣкаква работа следъ заемането на новоосвободенитъ земи, плащатъ следващия се данъкъ при спазване наредбата-законъ за данъка върху приходитъ. Тази разпоредба има приложение и за лицата, които сж започнали занятieto, съответно получаването на приходитъ преди това, но нѣматъ окончателно опредѣленъ данъкъ по законитъ, които сж били въ сила до завземането на освободенитъ земи отъ българскитъ власти. Подлежащитъ на патентното облагане лица подаватъ декларация въ двумесеченъ срокъ отъ започване на занятieto, съответно отъ публикуването на този законъ, ако занятieto е започнато по-рано.

При напускане на занятieto, данъктъ се намалява отъ началото на следващото тримесечие, безъ да се налага глоба за късно подаване на заявление.

Чл. 4. Поземлениятъ данъкъ, данъктъ-сгради и данъктъ-занятие за 1941 г. върху приходитъ отъ занятieto, търговия, индустрия и свободно занятие се внасятъ по размѣра имъ, опредѣленъ въ чл. 2, безъ дихва за закъснение до края на 1941 г.

Чл. 5. Данъктъ по чл. 2, алинея втора, и по чл. 3 се внася съ върхнинитъ по закона за опростотворение на прѣкитъ данъци и закона за измѣнение на нѣкои закони по прѣкитъ данъци, а този по чл. 2, алинея първа, съ предвиденитъ въ съответнитъ закони върхнини.

Чл. 6. Отъ постъпленията отъ данъкъ-сгради и поземленъ данъкъ 2/3 се дава на съответнитъ общини, а остатъкътъ се внася на държавенъ приходъ.

Чл. 7. Платенитъ на югославскитъ, съответно на гръцкитъ, данъчни власти суми за 1941 бюджетна година се приспадатъ.

Чл. 8. Данъктъ и върхнинитъ по чл. 2, алинея първа, се внасятъ само на държавенъ приходъ, при спазване на чл. 6.

Чл. 9. Лицата, които внасятъ данъкъ по чл. 2, ако не внесатъ напълно следуемия се такъвъ, плащатъ сжщо ведно съ 1% месечна лихва.

Ако отъ книгата на бившитъ югославски, респективно гръцки, данъчни власти не е възможно да се види съ какъвъ размѣръ данъкъ сж обложени данъкоплатцитъ по чл. 2, въ такъвъ случай данъчниятъ началникъ поканва съ обявление самитъ данъкоплатци да съобщатъ размѣра на

данъка си въ данъчното управление въ опредѣленъ срокъ, не по-малкъ отъ 14 дни. Всѣки укривателъ се наказва съ заплащане данъка въ двоенъ размѣръ. Налагането на двойния размѣръ данъкъ става по актъ съ постановление при спазване на разпоредбитъ на наредбата-законъ за данъка върху приходитъ.

Чл. 10. При случаи, непредвидени въ този законъ, както и въ случаи, при които биха се явили затруднения за данъчнитъ власти, неоправдаващи загубата на време и трудъ, дава се право на министра на финанситъ да разрешава такива въпроси по своя преценка съ огледъ на едно разумно и целесъобразно разрешение.

Чл. 11. Срокътъ за деклариране открититъ наследства и извършенитъ дарения презъ време отъ заемането на новоосвободенитъ земи до обнародването на този законъ е до 15 септември 1941 г. включително. Данъктъ се опредѣля и внася въ сроковетъ по закона за данъка върху имоти, придобити по безвъзмезденъ начинъ.

Чл. 12. За отъ 1 януарий 1942 г. се установява напълно режимътъ на прѣкитъ данъци въ царството. Подаването на декларации за периода 1942 и 1943 г. става отъ 1 до 30 септември т. г., съгласно чл. 56 отъ закона за данъка върху приходитъ. Облагането съ допълнителенъ данъкъ върху общия доходъ се извършва за доходитъ отъ 1 януарий 1942 г.

Въ случай че въ нѣкои населени мѣста нѣма браншови или общи сдружения, облагането се извършва безъ да се изпращатъ декларациитъ на сдруженията и безъ да се чакатъ списъци за опредѣленитъ отъ тѣхъ разреди.

Глава II.

Косвени данъци.

Чл. 13. Законътъ за държавнитъ привилегии, акцизитъ и патентитъ, законътъ за тютюна и законътъ за засилване на държавнитъ приходи се турятъ въ действие отъ 1 юлий 1941 г. въ новоосвободенитъ презъ 1941 г. земи, съ изключенията, предвидени въ следващитъ членове на тоя законъ.

Чл. 14. Пивото, захарта, гликозата, оцетътъ, спиртътъ, спиртнитъ питиета, въглеродниятъ двуокисъ и всички други стоки и предмети въ новоосвободенитъ земи отъ момента на завземането имъ отъ българскитъ власти до 1 юлий 1941 г. се облагатъ съ акцизъ, такса, бандеролно право, монополно право и пр. по реда и размѣритъ, предвидени по действащитъ до окупацията закони и наредби на бивша Югославия, съответно на бивша Гърция.

Сжщото важи за патентитъ, абонаментитъ, позволителнитъ, разрешителнитъ, договоритъ и пр., както и за продажнитъ цени на стоки и предмети, съставлящи бивши югославски, съответно бивши гръцки, монополъ, които оставатъ въ сила до 1 юлий 1941 г.

Стоки и предмети, внасени отъ старитъ предѣли на царството въ новоосвободенитъ презъ 1941 г. земи, не се засѣгатъ отъ разпоредбитъ на тоя законъ.

Чл. 15. Разпоредбитъ на чл. 14 не се отнасятъ за кибрита, цигаренитъ книжки, запалкитъ (машинкитъ) и тѣхнитъ части, намѣрени въ новоосвободенитъ презъ 1941 г. земи. За тѣхъ иматъ приложение съответнитъ български закони отъ момента на окупацията на новоосвободенитъ земи отъ българскитъ власти.

Чл. 16. За стоки и предметитъ, намѣрени налице къмъ 1 юлий 1941 г. въ новоосвободенитъ презъ 1941 г. земи, подлежащи на облагане по закона за държавнитъ привилегии, акцизитъ и патентитъ, разпоредженията на чл. 25 отъ сжщия законъ нѣматъ приложение и то само относно дооблагането имъ. Настоящето важи и по отношение обектитъ, подлежащи на облагане по закона за тютюна, намѣрени налице къмъ 1 юлий 1941 г. въ новоосвободенитъ земи.

Чл. 17. Стоки и предметитъ, намѣрени налице къмъ 1 юлий 1941 г. въ новоосвободенитъ земи, подлежащи на облагане съ такса върху фактурната имъ стойностъ по закона за засилване на държавнитъ приходи, се декларира въ срокъ, опредѣленъ отъ министра на финанситъ, за облагане или дооблагане, по сжщия законъ, ако не сж били обложени съ такса по законитъ на бивша Югославия, съответно на бивша Гърция, или сж били обложени съ по-низкъ размѣръ такса върху фактурната имъ стойностъ.

Чл. 18. Патентитъ, абонаментитъ, позволителнитъ, разрешителнитъ и други такива, издадени въ новоосвободенитъ земи по законитъ на бивша Югославия, съответно на бивша Гърция, иматъ сила до 30 юний 1941 г. включително. Платенитъ въ повече суми за такива патенти, абонаменти и пр., важещи за следъ 30 юний 1941 г., не подлежатъ на връщане или прихващане.

Чл. 19. Лицата отъ новоосвободенитъ презъ 1941 г. земи при снабдяване съ патенти по закона за държавнитъ привилегии, акцизитъ и патентитъ и по закона за тютюна за

II-то полугодие на 1941 г. се освобождават от задължението да представят документи, изискуеми по тия закони, както и бирническо удостоверение. На снабдените, обаче, с такива патенти лица, без да са представили необходимите документи, не се създават права, както за тях, така и за заведенията им при снабдяване с патенти за въждеще.

Чл. 20. Стоките и предметите, изнасянето на които трябва да става въждеще с точно определен вид, тегло и пр. съгласно закона за държавните привилегии, акцизът и патентите, закона за тютюна и закона за засилване на държавните приходи, ако са заварени налице към 1 юлий 1941 г. въ новоосвободените земи, се изнасят въждеще, съгласно каквото е било позволено да се изнасят преди 1 юлий 1941 г.

Министърът на финансите дава срок, въ който заинтересуваните да се приспособят към изискванията на законите относно формата, обема и пр. на въждеще, съгласно се изнасят стоките и предметите, облагаеми с акциз, такса, бандерол и пр.

Чл. 21. Лицата, които са лишени от правата, които са имали по сключени договори със бившата Югославия, съответно с бившата Гърция, относно правото им да доставят и продават стоки, съставлящи държавна привилегия, или да имат право да упражняват някакво производство, търговия и пр., нямат право на каквото и да е обезщетение от българската държава.

Чл. 22. Държателите на бандероли, пломби, контролни знаци и пр., били въ сила по законите на бивша Югославия, съответно на бивша Гърция, нямат право на обезщетение, поради обезсилването им.

Чл. 23. Нямат право на каквото и да било обезщетение и лицата, чиито стоки и предмети, като забранени за държане по българските закони или като съставлящи българска държавна привилегия, са иззети, унищожени или извадени от употреба. Платените за такива стоки и предмети такси, данъци, монополно право и др. също не подлежат на връщане или прихващане.

Чл. 24. Всички суми, дължими до 1 юлий 1941 г. въ новоосвободените земи за акциз, общински налог, данъци, такси, бери, монополно право, бандерол и пр. по законите на бивша Югославия, съответно на бивша Гърция, се заплащат на българското държавно съкровище, въ срок и по реда, определен от министъра на финансите.

Чл. 25. Не подлежат на връщане платените акциз, такси, монополно право, бандеролно право и др. по законите на бивша Югославия, съответно на бивша Гърция, които по закона за държавните привилегии, акцизът и патентите, по закона за тютюна и по закона за засилване на държавните приходи не се облагат с такива или се облагат въ по-малък размер.

Чл. 26. За фабриките и работилниците, заварени към 1 юлий 1941 г. въ новоосвободените земи, които не отговарят на условията по закона за държавните привилегии, акцизът и патентите, на закона за тютюна и на закона за засилване на държавните приходи, се дава едногодишен срок, считан от 1 юлий 1941 г. да бъдат приспособени към изискванията на тия закони.

За фабриките и работилниците въ новоосвободените земи, чието производство се контролира чрез контролни апарати (часовници) могат да продължават производството си след 1 юлий 1941 г. само ако са снабдени предварително с належни контролни апарати и въждеще им бъдат проверени, измърени, маркирани и пр. по реда и условията по съответния български закон.

За представянето на планове, скици, описания и пр. на такива фабрики и работилници се дава шестмесечен срок, считан от 1 юлий 1941 г.

Чл. 27. За контролните книжа, формулярите и др., извадени от употреба, не се плаща каквото и да било обезщетение.

Чл. 28. Въ срок, определен от министъра на финансите, всички фабрики за спирт и спиртни питиета, както и всички питейни заведения, общински управления и кметски намествания въ новоосвободените земи трябва да се снабдят с маркиран гей-люсаков спиртмър, съгласно с тогоявния.

Чл. 29. Притежателите на всички фабрики и работилници, които произвеждат стоки и предмети, подлежащи на акциз, такса, бандерол, монополно право, такса върху фактурната стойност и пр. по българските акцизни закони, подават декларация на съответното данъчно управление за наличните си към 1 юлий 1941 г. стоки и предмети, както и за наличните си сурови материали за производството им. Комисии, съ участие на данъчен орган, съ акт определят наличността им и ги записват на

приход по контролните книги на фабриката или работилницата.

Чл. 30. Въ срок, определен от министъра на финансите, питейнопродавците въ новоосвободените земи трябва да ликвидират съ наличните си количества оцет.

Чл. 31. След 1 юлий 1941 г. минералните масла и произведенията от тях, намиращи се налице към 1 юлий 1941 г. въ новоосвободените земи, предназначени за специални цели, преди да бъдат пуснати въ продажба или въ употреба, следва да бъдат денатурирани или оцветени, съгласно съответните български закони и наредби.

Чл. 32. Фабриците за избухливи вещества, намиращи се въ новоосвободените земи, въ срок от една година, считан от 1 юлий 1941 г., трябва да бъдат приспособени и към изискванията на закона за взривните вещества и оржанията.

Чл. 33. Собствениците на всички нови постройки, надстройки и пристройки, завършени преди окупацията, заплащат следващата се еднократна такса по размера според югославския, респективно гръцкия, закон, а за тия, които са започнати след окупацията, са дължни до 1 октомври 1941 г. да подадат декларация до съответното данъчно управление.

За тия постройки, пристройки и надстройки се плаща еднократна такса, съгласно чл. 204 от наредбата-закон за държавните привилегии, акцизът и патентите.

Ако за тия постройки, пристройки и надстройки е платена предварително такса на бившият югославски, респективно гръцки, власти, същата се приспада, ако плащането е установено съ редовен документ. Платените въ повече суми не се връщат.

Чл. 34. Въ срок, определен от министъра на финансите, притежателите на всички видове destinations казани, намиращи се въ новоосвободените земи, са дължни да ги декларират за регистриране и да се поставят под контрол от данъчната власт.

Чл. 35. Бициклетите въ циркуляция, намиращи се налице към 1 юлий 1941 г. въ новоосвободените земи, се облагат с акциз на общо основание. За тия от тях, за които е платена за 1941 г. такса преди първи юлий същата година, същата се приспада и се плаща само разликата.

Чл. 36. Акцизът върху продажната цена на входните билети за кинопредставленията въ градовете въ новоосвободените земи, обикновени за областни градове, се събира въ размер на 14%, а за останалите градове и селата — 5%.

Входните билети за кинотеатрите, театрите, концертите, забавите и пр., употребявани въ новоосвободените земи до 1 юлий 1941 г., се считат за невалидни след тая дата, без право на обезщетение за притежателите им.

Чл. 37. Намиращите се налице към 1 юлий 1941 г. вина, ракии, подслани и други спиртни питиета, въ лица питейнопродавци от новоосвободените земи, се декларират пред данъчното управление, а гдето няма такива — пред местните общински управления и намествания за облагане с акциз, съгласно закона за държавните привилегии, акцизът и патентите. Акцизът се плаща по размерите, реда и сроковете, съгласно същия закон.

Облагането на ракиите става, като бъдат превърнати въ материали или спирт, според това, от какво са произведени, съгласно чл. 248 от закона за държавните привилегии, акцизът и патентите и закона за вината, спиртните напитки и оцета.

Не подлежат на декларация за облагане към 1 юлий 1941 г. вината, ракиите и пр. въ новоосвободените земи въ количества по-малки от 10 литра за ракиите и 150 литра за вината.

Чл. 38. Питейнопродавците на едро въ новоосвободените земи декларират наличните си спиртни питиета към 1 юлий 1941 г. и след проверка им от данъчен орган се записват на приход въ складовите им книги, обр. 6. Те се облагат с акциз съгласно чл. 37 от тия закони, ако за тях не е платен съответният данък по законите на бивша Югославия, съответно на бивша Гърция.

Чл. 39. На актовете, съставени против лица от новоосвободените земи за нарушения, извършени до 1 юлий 1941 г. на закона за държавните привилегии, акцизът и патентите, на закона за тютюна и закона за засилване на държавните приходи, не се дава ход, съ изключение на актовете за продажба на по-високи цени стоките и предметите, съставлящи български държавни привилегии и тютюновите изделия, съставени след датата на заповедта на данъчния началник, съ която е забранен продажбата им на по-високи цени.

Чл. 40. Срокът по чл. 7 от закона за тютюна за новоосвободените земи се продължава до 20 август 1941 г.

Чл. 41. За неизпълнение разпореденията на глава II от този закон се налагат съответните наказания по закона за държавни привилегии, акцизи и патентите, по закона за тютюна и по закона за засилване на държавните приходи по реда, предвиден в същите закони.

Чл. 42. Разпореденията на чл. 10 от този закон имат приложение и за глава II от същия.

Чл. 43. Разпореденията на тази глава имат приложение от 1 юлий 1941 г. по отношение наредбата-закон за общинския налог.

За неизпълнение разпореденията на горната алинея се налагат наказания по наредбата-закон за общинския налог.

Глава III.

Радиотакси.

Чл. 44. Всички радиообонати, производители и търговци на радиоприемници се освобождават от радиотакси и разрешителни за правоупотребление, правотъргуване и праводемонстрации до 30 септември 1941 г., след което дата трябва да се снабдят с такива разрешителни и заплащат радиобонаментната такса за IV тримесечие на 1941 г.)

Председателстващ Никола Захариев: Има думата народният представител г-н Петър Савов.

Петър Савов: (От трибуната) Г-да народни представители! Внесеният законопроект за облагане с данъци, такси и др. жителите на новоосвободените през 1941 г. земи за пръв път поставя в контакт Народното събрание в неговата законодателна функция с тези освободени земи.

И когато днес по принцип се дебатира законопроектът, аз вземам думата, за да изкажа известни сждения и констатации, които имах случай да направя като член на бюджетарната комисия, която обхожда Македония, принадлежаща на бивша Югославия, и цяла Българска Тракия за да се имат тй предвид и въ бждеще, когато както изпълнителната власт, така и законодателната власт при своите функции ще бждат въ допиръ съ тйзи освободени земи.

Бързам, преди всичко, да направя една бележка по заглавието на законопроекта, което според мене е съвършено неправилно, дори граматически. Въ него тия земи сж обозначени като „новоосвободени“. Тй не сж новоосвободени, както нма и „староосвободени земи“. Понятието „новоосвободени“ отговаря на нщо съвършено ново, което не е било въ никакъв случай въ нашите възжелания, въ нашите намерения и въ нашите копнежи като народ. Тйзи земи сж освободени от поробителите им, бившите държави Югославия и Гърция, и затуй, според мене, по-правилно е да се наричат „освободени“. И въроятно вносителят или авторът на законопроекта е съгледал това и затуй въ чл. I ги нарича „освободените през 1941 г. земи“. А по-нататък продължава същата гръшка — да ги нарича „новоосвободени“.

Г-да народни представители! Освободените земи от бившите им поробители, бившите държави Югославия и Гърция, на първо мсто Македония, посрещнаха присъединението териториално към България съ нестихваща радост, която се изрази въ готовността да съдействуват на органите на българската власт. Това се дължи преди всичко на факта, че поддзялящото, почти абсолютно мнозинство от населението на югославска Македония — а това може да се каже и за бившата гръцка Македония — е български. Ние преброяхме въ протежение на 1460 км. тая Македония и Българска Тракия. И за Македония, специално въ връзка съ този финансов законопроект, който има за задача да изтегли възможния максимум от срдства за фиска, ще направя една констатация, която трябва да се има предвид при по-нататъшната дейност на правителството, като изпълнителна власт, и на Народното събрание, като законодателна власт. Тази констатация е, че преобладаващият дух на българщина въ Македония — въ различие от Българска Тракия, за която ще кажа по-после нколко думи — се дължи, без съмнено, до голъма степен, преди всичко на умълата и мждра политика на правителството, което почти без никакви жертви, но имайки исторически и етнически доказателства въ полза на тая кауза, разреши въпроса благоприятно за нас, и ние днес тая Македония имаме. Но наредъ, г-да, съ тази прозорлива, тактична национална политика на правителството, ние не можем въ този момент да скрием или, по-скоро, да пренебрегнем факта,

че за закрепване на българщината въ Македония твърде много допринесоха и нашите братя македонци от различните братства, които днес свиват своите знамена и заедно съ нас се радват, че тйхните национални идеали вече сж осъществени. Тй поддържаша борческия дух въ тия краища и благодарение на тйхната дейност, и благодарение дейността на правителството и на българската държава най-главно и преди всичко, постигнахме тия голъми резултати, които констатираме съ радост: закрепване и упазване почти изцяло на българския дух и българското национално съзнание.

Бившата Югославия презъ Крива-паланка и Куманово до Скопие е употребила всички крути срдства, за да може чрезъ денационализация, асимилация и насилие да утвърди сърбизма. И нека да кажа, че въ тази именно линия — Крива-паланка, Куманово, Скопие — до известна степенъ тази денационализаторска политика на бившата югославска държава е успяла. И ние констатирахме по тая именно линия, сърбизмът да се проявява въ тй нареченото сърбоманство и въ едно размътване на политическия мирогледъ на интелигенцията, която интелигенция, особено въ Скопие, и днесъ пребивава въ голъмо недоумение и голъма неяснота по опредъления курсъ на днешната българска държава и на управлението въ старите предели на България.

Днесъ дължа да констатирамъ, че въ Скопие, този центъръ на българщината, сърбизмът съ всички срдства, главно фискални, главно съ срдствата на разгула, на разврата, бихъ казалъ, на декаданса, се е опиталъ твърде много да размът съзнанието на една частъ отъ интелигенцията. И ние можемъ откровено да кажемъ, че тази интелигенция, въ своята неосведоменостъ за твърдите позиции на днешния режимъ въ България, счита, че може да продължава да пребивава обществено въ една по-друга атмосфера, отколкото въ тази, въ която живее нашата общественостъ въ така наречените стари предели на България. Азъ смътамъ, изпълнявайки своя дългъ съ съзнанието за отговорността, която нося, че трябва да направимъ предупреждение, братски апелъ къмъ тази интелигенция, която проявява неведение по основните линии на днешния политически режимъ, за който правителството и българският народъ държатъ извънредно много, тй като въ този режимъ българският народъ е вложилъ своето достоинство и честъ, защото се убеди, че единствено само той може да защити неговите интереси и да реализира близките му и далечни възжелания. Нека интелигенцията, която ще играе роля въ Македония, особено въ центъра на Вардарско, въ Скопие, знае, че е дължна да се вслуша въ предупрежденията, да проумее и осъзнае същията на този режимъ и да престане да пребивава въ неведение и мъгла.

Отъ тази трибуна азъ се обръщамъ къмъ интелигенцията тамъ, която въ момента представлява формално и фактически схващанията и настроенията на българското население въ онзи край, за да й кажа, че ние считаме за първа и абсолютна необходимостъ за единството и цялостта на голъма България въ днешните, макаръ и не точно опредълени граници, духовния афинитетъ, духовното единство, духовната близостъ, идейната еднаквостъ въ схващанията по въпроса за режима и управлението. Ние уважаваме всички борци отъ македонските организации, които сж допринесли твърде много, както казахъ, за запазване на българския национален духъ, на българщината; ние уважаваме всички онзи борци, които въ този моментъ иматъ прозвище македонци, но трябва да се наричатъ българи отъ Македония, както има българи отъ Добруджа, Тракия и Западните покрайнини. Обаче тй — за да завърша тй този пунктъ — единъ пътъ завинаги трябва да се разчетатъ съ създаденото положение и основната линия на режима въ старите предели на България, за да не изпадатъ въ противоречие съ онзи разбирания, които ние имаме за режимъ и управление.

Напоследъкъ, доколкото се простиратъ моите сведения, въ лицето на първенците, на представителите, на интелигенцията въ Скопие е настъпило осъзнаване, просветление, разбиране, че ние трябва и можемъ да бждемъ единни не само въ нашата материална и културна творческа работа, но и въ нашето съзнание, въ нашето разбиране, въ нашите възгледи за режима, който трябва да бжде утвърденъ въ границите на цялокупна България.

Азъ смътамъ, че когато ние се поставиме чрезъ този законопроектъ въ контактъ съ населението въ Македония, ще трябва да спремъ по-голъмо внимание особено на онзи по-малко културно издигнати населени пунктове около Куманово и Крива-паланка, където трябва да се избие единъ пътъ завинаги мисълта у малцината сърбо-

мани, останали в този край, че може да има някаква реставрация на старото положение, някаква възкресяване на стария режим. Българската власт сега се утвърждава в Македония, досега под югославска власт, един път завинаги, во вѣки вѣковъ. И когато българската финансова администрация има да събира данъци за нуждите на държавата, нека в населението там, особено в тази малка част сърбомани, да се утвърди съзнанието, че всъщност надежда за реставрация е окончателно погребана и че дори и при второто пристигане няма да дойде сърбизмът да продължи да ги нарежда и управлява. Защото ние сме убедени — и нека оеднажим схващанията си по този въпрос — че по силата на една историческа повеля, на една национална необходимост за българския народ, тези земи и цяла Македония трябва да останат завинаги, за вѣчни времена под скиптъра на българския цар.

Ето защо, по повод на този законопроект аз спирам вниманието ви, че в този именно сектор на Македония до Скопие, още има един мжток, ако мога да се изразя така, в схващанията за държавното управление. Нека тѣ да се разчистят един път завинаги; нека финансовата администрация, както и всички други ресурси на българската държавна власт, по един тактичен начин, по един мждър и целесъобразен начин да утвърдят в съзнанието на това население, което 23 години е живяло в Македония под режима на сърбитѣ, и в Тракия — под режима на гърцитѣ, че то трябва да се приобщи към тези разбирания, и веднаж завинаги да осъзнае нуждата да поддържа този режим, който от 7-8 години се утвърждава и укрепва като единствено възможен при нашите условия в старите предѣли на България.

От Скопие надолу картината се съвършено промѣня. От Скопие през Велесъ, Прилепъ, до Битоля, особено по-наоуг, през Ресенъ до Охридъ ние имаме кресчено увеличаващ се поток на чиста българщина. Вън от тая конвенционалност, която обикновено съпътствува такива посещения, каквото бѣше нашето, ние бѣхме свидетели на изблик, на непринудена, на спонтанно проявена българщина, изразена в нескривана радост, че идат представители на българския народ, които им правят чест; хората там се чувстваха горди да влѣзат в нашата срѣда и да размѣнят мисли по бъдещото управление на държавата.

За запазването на тази българщина ние имаме дълга благодаримъ на всички онѣзи труженици, които са работили за освобождението на Македония, а на скъпите жертви, дадени за това освобождение — да отдадемъ почит. Гласувайки този законопроект, обаче, по който ще бѣде облагано това население, ние имаме задължението да бѣдемъ извънредно много внимателни. Защото, г-да народни представители, ние констатирахме едно не само формално, но и фактическо ограбване от бившата Югославия, която особено чрез монопола на тютюна е извършвала едно нечувано в историята ограбване, каквото не е извършвано в никоя държава под това небе. Достатъчно е да ви кажа, че бидейки тютюновото производство под държавен монопол, държавата е плащала нищожни суми на тютюнопроизводителитѣ за произведения от тѣх тютюнъ и нищожни надници на работниците в тютюновитѣ фабрики. Бидейки тютюновото производство под държавен монопол, югославската държава е плащала тютюна по твърде високи цени за консуматоритѣ и най-големото приходно перо на бюджета си е реализирала по пътя на една нечувана експлоатация на нашитѣ сънародници там, които днес сѣ си отдъхнали от икономическия гнет на бивша Югославия. Затова днес ние имаме задължението да направимъ всичко за облекчение на ангажиранитѣ в тютюновото производство в новитѣ предѣли на България, като проведемъ и там нашата система на планоно производство и търговия с тютюнъ.

Г-да народни представители! Този законопроектъ за облагане с данѣни такси и др. жителитѣ на освободенитѣ през 1941 г. земи ще засегне и цяла Тракия до Струма, така наречената Бѣломорска Тракия. Тук г-да народни представители, картината е съвършено друга. От Солунъ, минавайки през Струма—Сересъ—Драма—Кавала—Ксанти—Июмюрджина, преброяхме през един етнически теренъ почти чуждъ за насъ. Вамъ е известно — но трябва по-непосрѣдствено да го усѣтите и почувствувате — че там има пришелци, дошли по системата на Венизелосъ в миналото, от Мала-Азия и другде. Това сѣ компактни маси гърци, които днес полупринудително, полудоброволно, но в повечето случаи зорноволно сѣ принудени да посрѣщат органитѣ на българската власт.

Андрo Лулчевъ: Това не е вѣрно.

Петъръ Савовъ: Г-да народни представители! Азъ съм тамъ, че и правителството и ние, Парламентътъ, трябва да бѣдемъ освѣтлени, че тукъ трябва да се действа съ съвършено другъ аршинъ, съ съвършено други мѣрки. Тия пришелци в Бѣломорска Тракия дойдоха тамъ, след като бѣха изгонени българитѣ, които легнаха в тежест на българската държава. Както ви е известно, съ пресловутата спогодба Молловъ—Кафанларисъ бѣжанцитѣ от Бѣломорска Тракия легнаха въ тежест на българското държавно съкровище, на българската държава. Въ тия богати земи, в това наистина златно Сѣско поле въ това златоносно Драмско поле се заселиха чужденци, пришелци въ чисто български селища, от които бѣха изгонени нашитѣ сънародници, както казахъ преди малко, които бѣха прибрани в старитѣ предѣли на България.

Днес, г-да народни представители, когато по силата на този законъ ще се събират данѣни от населението тамъ, азъ лично очаквамъ и предполагамъ, че финансовата администрация, въ различие от своята дейтелност въ Македония под бивша сръбска власт, може да срещне някоя съпротивления, които на нѣкои мѣста мзгат да взематъ и формата на саботажи, защото населението, може би поради английската пропаганда, е напоено съ духа и вѣрата за някаква реставрация. Въ това отношение азъ вѣрвамъ, че се изразя вашето настроение и разбиране въ този моментъ, като кажа, че ще трябва органитѣ на изпълнителната власт, съ срѣдства безсѣмнено тактични, безсѣмнено методични, но ясни, категорични и безцеремонни да действуватъ за утвърждаването тамъ на българската власт и българския духъ. И онова, което азъ очаквамъ — и което съмтамъ че няма да бѣде малък процесъ — то е онова въздействие, законно и легитимно, което ще упражнява българската власт. Азъ съмтамъ, че тя ще трябва да пипа безцеремонно, да действува съ същитѣ срѣдства, да отмѣрва съ същия аршинъ, съ който отмѣрваше Венизелосъ, за да се ликвидира и да се справимъ съ това неестествено положение.

Г-да народни представители! Споредъ статистиката, която имамъ, 70% от всички гърци, които пребиваватъ въ Бѣломорска Тракия, сѣ пришелци следъ великата война, 20% сѣ стари гърци и само 10% сѣ българи, турци и др. Това е резултатъ на насилническата политика на бивша Гърция спрямо онова население, което е пребивавало въ тия територии. Известно е на цял святъ, че поради насилническата политика на гръцката държава провеждана от гръцкитѣ политики начело съ Венизелосъ, тамъ бѣха преселени пришелци от Мала-Азия.

Андрo Лулчевъ: Г-нъ Савовъ! Тамъ има много българи, които Вие не сте видѣли. Въ Тракия има доста българи. Не бива така да говорите!

Петъръ Савовъ: Г-да! Българитѣ въ Тракия сѣ здравият елементъ. Това е несѣмнено. Но не можемъ отрече историческия фактъ, че голѣма част от българитѣ, които от вѣкове населяватъ Тракия, бѣха изселени принудително.

Андрo Лулчевъ: По законопроекта ли е това?

Председателствуващъ Никола Захариевъ: (Звъни)

Петъръ Савовъ: Недейте смѣта, г-нъ Лулчевъ, че тѣзи констатации отговарятъ на етнографската принадлежност на Бѣломорска Тракия и на историческитѣ права на българския народъ. Защото по пътя на насилието, което се упражни въ Бѣломорска Тракия, може да се изкорени и от вѣкове живѣл народъ тамъ. Азъ обръщамъ внимание на тая страна на въпроса и съмтамъ, че въ провеждането на фискалнитѣ закони и на всички мѣроприятия на правителството ще трябва да се взематъ мѣрки за предупреждение на всички онѣзи господа, които смѣтатъ, че може да се върва по пътя, по който би имъ хрумнало, или по пътя, който имъ се подсказва от нѣкои противобългарски пропаганди. За да не бѣда погрѣшно разбиранъ, трябва да кажа, че моята мисълъ, при наличността на този етнически съставъ на населението тамъ — имамъ предвидъ Кавала и Сересъ, г-нъ Лулчевъ, и когато отидете, ще се убедите — е следната. (Възгласения)

Председателствуващъ Никола Захариевъ: (Звъни)

Петъръ Савовъ: Азъ очаквамъ, че въ провеждането на цялата финансова политика на българското правителство

ще се тръгне именно по линията на едно сериозно предупреждение, съ оглед да се постигне крайната цел: пълното освобождаване на тия български територии от чужд елемент и да бъде заселено там чисто българско население от старитѣ предѣли на България.

Г-да народни представители! Вземайки думата по този законопроектъ, счетохъ за нужно да направя тия констатации, които всѣки отъ васъ може да направи. Азъ съмъ тамъ, че трѣбва на всеуслухание да се направи предупреждение — както военнитѣ власти сж го направили, не го криятъ, публично го заявяватъ — че въ предѣлитѣ на Бѣломорска Тракия трѣбва да се взематъ отъ българската държава, отъ българското правителство сжщитѣ мѣрки, които гърцитѣ приложиха по отношение на нашето население тамъ следъ войната. Това предупреждение трѣбва да бъде направено недвусмислено, категорично, и спрямо онѣзи, които ще продължатъ да поддържатъ тая пропаганда за реставриране на старото положение, ще трѣбва да се взематъ мѣрки много сериозни, защото — не искамъ да бъда лошъ пророкъ, г-да — ако не се взематъ тия мѣрки, въ провеждането на всички функции държавната администрация може да срещне многобройни спънки.

Андрo Лулчевъ: Нищо нѣма да срещне.

Петъръ Савовъ: Ето защо, г-да народни представители, азъ ще гласувамъ по начало за този законопроектъ, но вземамъ поводъ отъ него, за да направя тѣзи предупреждения — имайки предвидъ констатациитѣ, които направихме въ Македония и Бѣломорска Тракия — които предупреждения азъ се надѣвамъ, че ще бъдатъ взети подъ внимание при провеждането на мѣроприятията за утвърждаването и укрепването на българската властъ въ новитѣ земи.

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които приематъ на първо четене законопроекта за облагане съ данъци, такси и др. жителитѣ на новоосвободенитѣ прѣзъ 1941 г. земи, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Пристъпваме къмъ точка тринадесета отъ дневния редъ:

Първо четене на законопроекта за пласиране срѣдствата на професионалнитѣ сдружения на държавнитѣ служители, на фондоветѣ за подпомагане при уволнение на държавнитѣ служители и на взаимноспомогателнитѣ и болнични каси на държавнитѣ служители по разнитѣ ведомства.

Моля г-на докладчика да го докладва.

Докладчикъ Стамо Колчевъ: (Чете)

„МОТИВИ

къмъ законопроекта за пласиране срѣдствата на професионалнитѣ сдружения на държавнитѣ служители, на фондоветѣ по случай уволнение на държавни служители и на взаимноспомогателнитѣ и болнични каси на държавнитѣ служители по разнитѣ ведомства.

Г-да народни представители! Професионалнитѣ сдружения на държавнитѣ служители, фондоветѣ за подпомагане при уволнение на държавнитѣ служители и взаимноспомогателнитѣ и болнични каси на държавнитѣ служители по разнитѣ ведомства желаятъ да взематъ участие въ вътрешния държавенъ заемъ, въ размѣръ, какъвто позволява чистото имъ имущество. Въ устройственитѣ закони и устави на сжщитѣ, обаче, не е предвидено пласирането на срѣдствата имъ да става въ държавни и гарантирани отъ държавата ценни книжа.

Поради това, за да се даде възможностъ на тия сдружения, фондове и каси да пласиратъ излишнитѣ си срѣдства и въ сегашния заемъ, налага се едно законно постановление, съ което се позволява, щото тѣ да могатъ да пласиратъ тия срѣдства и въ държавни и гарантирани отъ държавата ценни книжа.

Горното като излагамъ, моля ви, г-да народни представители, да разгледате и гласувате изготвения за целта законопроектъ.

Гр. София, юний 1941 г.

Министъръ на финанситѣ: Д. Божиловъ

ЗАКОНОПРОЕКТЪ

за пласиране срѣдствата на професионалнитѣ сдружения на държавнитѣ служители, на фондоветѣ за подпомагане при уволнение на държавнитѣ служители и на взаимноспомогателнитѣ и болнични каси на държавнитѣ служители по разнитѣ ведомства.

Членъ единственъ. Професионалнитѣ сдружения на държавнитѣ служители, фондоветѣ за подпомагане при уволнение на държавнитѣ служители и взаимноспомогателнитѣ и болнични каси за държавнитѣ служители по разнитѣ ведомства пласиратъ срѣдствата си, освенъ по предвиденитѣ начини въ законитѣ и уставитѣ имъ, още и въ държавни или гарантирани отъ държавата ценни книжа.

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които приематъ на първо четене законопроекта за пласиране срѣдствата на професионалнитѣ сдружения на държавнитѣ служители, на фондоветѣ за подпомагане при уволнение на държавнитѣ служители и на взаимноспомогателнитѣ и болнични каси на държавнитѣ служители по разнитѣ ведомства, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Министъръ Добри Божиловъ: Поради това, че законопроектътъ е важенъ, моля, да се гласува, по спешностъ, и на второ четене.

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Г-нъ министърътъ на финанситѣ предлага, законопроектътъ да се приеме, по спешностъ, и на второ четене. Които приематъ това предложение, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Моля г-на докладчика да докладва законопроекта.

Докладчикъ Стамо Колчевъ: (Чете заглавието и чл. единственъ)*

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които приематъ заглавието и членъ единственъ, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, събранието приема.

Пристъпваме къмъ точка четиринадесета отъ дневния редъ:

Първо четене на законопроекта за разрешаване на Столичната голѣма община да сключи заемъ отъ Българската народна банка въ размѣръ на 290.000.000 л. и за уреждане на отношенията съ Електрическото дружество за София и България, въ връзка съ откупуване на концесията на сжщото дружество въ България.

Които приематъ да бъдатъ прочетени само мотивитѣ на законопроекта, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Моля г-на докладчика да прочете мотивитѣ къмъ законопроекта.

Докладчикъ Стамо Костовъ (Чете)

„МОТИВИ

къмъ законопроекта за разрешаване на Столичната голѣма община да сключи заемъ отъ Българската народна банка въ размѣръ на 290.000.000 л. и за уреждане на отношенията съ Електрическото дружество за София и България, въ връзка съ откупуването на концесията на сжщото дружество въ България.

Г-да народни представители! Концесията за освѣтление и двигателна сила на Електрическото дружество за София и България, акционерно дружество, съ седалище въ гр. Брюкселъ, Белгия, трѣбваше да продължи, по силата на решението на Смѣсенитѣ арбитражни българо-белгийски сждъ, постановено въ Парижъ на 27 май 1925 г., до 31 декемврий 1960 г.

За да се даде възможностъ на Столичната голѣма община да откупи веднага, при изгодни условия, горната концесия и съ това да съкрати времето за нейното използване отъ страна на Белгийското дружество съ приблизително 19 години, необходимо е тя да сключи единъ заемъ отъ 290.000.000 л. Тая сума ще послужи сжщо и за купуване на недвижими и движими имоти на сжщото дружество въ България, както и за закупуване на недвижими имоти (мѣсто и сграда, заедно съ мебелировката, инсталациитѣ, машинитѣ и другитѣ уреди) на ул. „Знеполе“ № 2, парцели I, VII и VIII, кварталъ 474, мѣстността „Центъра“ по регулационния планъ на София, а остатъ-

*) За текста на законопроекта вижъ първото четене на сжщата страница.

кътът от нея, заедно с сумитъ, които общината ще получи от Електрическото дружество за София и България или от трети лица по силата на договора за откупуване на концесията, ще се внесе във фонда на общината „Постройка на общински дом“.

Ползитъ на Софийското гражданство и за българското народно стопанство от преминаване на голъмото и ценно предприятие за електроснабдяване въ ржцетъ на общината сж толкова очевидни, че не се нуждаятъ от изтъкване.

Заемътъ ще се сключи отъ Българската народна банка по общитъ условия на последната, като изплащането му се обезпечава сж приходитъ отъ откупеното предприятие.

За опростяване на формалноститъ и въ съгласие съ постановленията на поемнитъ условия за предприятието, се предвижда, че имуществата на дружеството ще преминаватъ върху общината по силата само на договора между дветъ страни, макаръ този договоръ да не е сключенъ въ нотариална форма.

Отъ друга страна, въ съгласие съ задълженията, които общината поема спрямо дружеството, се дава възможностъ за участие на служителитъ при дружеството въ пенсионния фондъ на държавата.

Като ви представямъ, тукъ приложенъ, изготвения за тая целъ законопроектъ, моля ви, г-да народни представители, да го разгледате и приемете.

Гр. София, юний 1941 г.

Министъръ на финанситъ: Д. Божиловъ.

(Ето текстътъ на законопроекта:

ЗАКОНОПРОЕКТЪ

за разрешаване на Столичната голъма община да сключи заемъ отъ Българската народна банка въ размъръ на 290 000 000 л. за уреждане на отношенията съ Електрическото дружество за София и България, въ връзка съ откупуване на концесията на сжщото дружество въ България.

Чл. 1. Разрешава се на Столичната голъма община да сключи отъ Българската народна банка заемъ въ размъръ на 290 000 000 л., съ 6% годишна лихва и срокъ за изплащане 15 години, считанъ отъ 1 августъ 1941 г. въ равни шестмесечни вноски, съдържащи лихви и погашения, съ падежи 1 февруарий и 1 августъ всъка година; падежътъ на първата шестмесечна вноска е 1 февруарий 1942 г.

Чл. 2. Общината може да изтегли цълата сума или частъ отъ заема и предъ началото на срока, като за изтеглената сума заплати лихвитъ за времето отъ деня на изтеглянето до 1 августъ 1941 г.

Чл. 3. Заемътъ ще се употреби изключително за:

1) откупуване отъ Електрическото дружество за София и България (Compagni d'Electricité de Sofia et de Bulgarie), акционерно дружество (ул. „Роялъ“ № 143, Брюкселъ—Белгия) на концесията му за освѣтление и двигателна сила, както и движимитъ и недвижимитъ имоти на сжщото дружество въ България и изобщо за изпълнение на всички задължения на Столичната голъма община по съответния договоръ между нея и дружеството;

2) кпуване на недвижими имотъ (мѣсто и сгради, заедно съ мебелировката, инсталациитъ, машинитъ и другитъ уредби) на ул. „Знеполе“ № 2, парцели I, VII и VIII, кварталъ 474, мѣстността „Центъра“, по регулационния планъ на столица София;

3) разноси въ връзка съ сключване и по изпълнение на съответнитъ договори;

4) остатъкътъ отъ заема, следъ като се изпълнятъ задълженията по точки 1, 2 и 3, както и сумитъ, които общината ще получи отъ Електрическото дружество за София и България или отъ трети лица, по силата на договора за откупуване на концесията, се внасятъ въ фондъ „Постройка на общински домъ“ при общината.

Чл. 4. Редовното изплащане на заема отъ Столичната голъма община се обезпечава съ приходитъ отъ продажба на електрическа енергия за освѣтление, за домакински и индустриални нужди, добивани отъ откупеното предприятие.

Въ случай че годишнитъ постъпления отъ заложенитъ приходи, поради законодателни мѣрки или поради каквито и да е причини, се оказватъ недостатъчни да покриватъ две шестмесечни вноски, Столичната голъма община се задължава да допълни обезпечението съ други свободни общински приходи.

Чл. 5. Приходитъ, указани въ предшествувания членъ, се считатъ дадени въ залогъ въ полза на Българската народна банка и ще се събираватъ отъ общината и внасятъ едновременно съ събирането имъ въ Столичната общинска банка по особена смѣтка, открита на името на Столичната

голъма община за службата по заема. Отъ тѣзи постъпления Столичната общинска банка задържа ежемесечно по 1/6 частъ отъ сумата, необходима за плащане на шестмесечната вноска, която настѣпва, а остатъка освобождава. Ако презъ нѣкой месецъ приходитъ не сж достатъчни да покриватъ вноската, недостигътъ се попълва отъ постъпленията презъ следващия месецъ.

Чл. 6. Всъка неплатена на падежа шестмесечна вноска, освенъ лихвата 6%, носи по право, безъ покана, въ полза на Българската народна банка и глоба — лихва 1%.

Чл. 7. Общината се задължава, до пълното изплащане на заема, да предвижда всъка година въ бюджета си покрѣвитъ суми за редовното плащане на шестмесечнитъ вноски и всички добавъчни плащания по заема.

Чл. 8. Освобождаватъ се отъ гербъ, данѣци, такси, мита, берии и други публичноправни плащания: договорътъ, княжата и смѣткитъ, създадени по поводъ или свързани съ отпускането и изплащането на заема, както и принудителното му събиране, което става съгласно чл. 17 отъ закона за финансово облекчение и заздравяване на общинитъ. Всички други разноси, ако такива възникнатъ, сж за смѣтка на общината.

Чл. 9. Договорътъ между Столичната голъма община и Електрическото дружество за София и България за откупуване на концесията и на движимитъ и недвижими имоти на сжщото дружество, както и всички княжа, създадени по поводъ или свързани съ изпълнението на сжщия договоръ, се освобождаватъ отъ гербъ, данѣци, мита, берии, такси и други публичноправни плащания, доколкото последнитъ сж въ тежестъ на общината, съгласно договора между странитъ.

Чл. 10. Столичната голъма община придобива собственостъ на недвижимитъ имоти и на всички машини, включително и превознитъ, принадлежащи на Електрическото дружество за София и България, както и всички други вещи права на дружеството, по силата само на договора за откупуване на концесията и на движимитъ и недвижими имоти на дружеството, макаръ този договоръ да не е сключенъ въ нотариална форма.

Нотариуситъ снабдяватъ общината съ нотариални актове за имотитъ и правата по алинея първа, по нейно писмено искане, придружено съ преписъ отъ договора, объяснителна бележка и скица. Нотариуситъ еписватъ служебно въ ипотечнитъ книги издаденитъ актове.

Забележка. За издаване на нотариалнитъ актове и за вписване на сжщитъ въ ипотечнитъ книги не се събиратъ мита, берии, такси, гербъ и пр.

Чл. 11. Договорътъ и другитъ княжа по покупко-продажбата на недвижими имоти на ул. „Знеполе“ № 2 (чл. 3, точка 2), както и снабдяването на общината съ нотариаленъ актъ за сжщия имотъ, се освобождаватъ отъ гербъ, данѣци, мита, берии, такси и други публичноправни плащания, доколкото последнитъ сж въ тежестъ на общината, съгласно договора между странитъ.

Чл. 12. Времето, изслужено следъ 1 септемврий 1923 г. въ Електрическото дружество за София и България съ заплатата, а не съ възнаграждение, се зачита за пенсия по закона за пенситъ за изслужено време.

Зачита се за пенсия и изслуженото време въ сжщото дружество на постояннитъ физически работници, плащани съ надница.

Лицата, които искатъ да се ползватъ отъ разпоредбитъ на предходнитъ алинеи, трѣбва да внесатъ съответнитъ пенсионни удържки и субсидии, заедно съ 8% сложна лихва върху заплати, съответствуващи на длъжноститъ, къмъ които тѣ се приравняватъ по таблицата на длъжноститъ служители, били въ сила презъ време на служенето).

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които приематъ на първо четене законопроекта за разрешаване на Столичната голъма община да сключи заемъ отъ Българската народна банка въ размъръ на 290 000 000 л. и за уреждане на отношенията съ Електрическото дружество за София и България, въ връзка съ откупуване на концесията на сжщото дружество въ България, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Министъръ Добри Божиловъ: Моля, законопроектътъ да се гласува, по спешностъ, и на второ четене.

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Г-нъ министърътъ на финанситъ предлага, законопроектътъ да се гласува, по спешностъ, на второ четене. Които сж съгласни съ това предложение, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Моля г-на докладчика да докладва законопроекта.

Докладчикъ Стамо Колчевъ: (Чете заглавието и чл. 1)*

Председателстващъ Никола Захариевъ: Които приематъ заглавието и чл. 1, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Стамо Колчевъ: (Чете чл. 2)

Председателстващъ Никола Захариевъ: Които приематъ чл. 2, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Стамо Колчевъ: (Чете чл. 3)

Председателстващъ Никола Захариевъ: Които приематъ чл. 3, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Стамо Колчевъ: (Чете чл. 4)

Председателстващъ Никола Захариевъ: Които приематъ чл. 4, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Стамо Колчевъ: (Чете чл. 5)

Председателстващъ Никола Захариевъ: Които приематъ чл. 5, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Стамо Колчевъ: (Чете чл. 6)

Председателстващъ Никола Захариевъ: Които приематъ чл. 6, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Стамо Колчевъ: (Чете чл. 7)

Председателстващъ Никола Захариевъ: Които приематъ чл. 7, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Стамо Колчевъ: (Чете чл. 8)

Председателстващъ Никола Захариевъ: Които приематъ чл. 8, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Стамо Колчевъ: (Чете чл. 9)

Председателстващъ Никола Захариевъ: Които приематъ чл. 9, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Стамо Колчевъ: (Чете чл. 10)

Председателстващъ Никола Захариевъ: Които приематъ чл. 10, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Стамо Колчевъ: (Чете чл. 11)

Председателстващъ Никола Захариевъ: Които приематъ чл. 11, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Стамо Колчевъ: (Чете чл. 12)

Председателстващъ Никола Захариевъ: Които приематъ чл. 12, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Минаваме на точка петнадесета отъ дневния редъ:

Първо четене на законопроекта за отчуждаване язоветъ по ржка Сютлийка.

Министъръ Димитъръ Василевъ: Моля, законопроектътъ да се отложи.

Председателстващъ Никола Захариевъ: Пристапваме къмъ точка шестнадесета отъ дневния редъ:

*) За текста на членовете вижъ първото четене на законопроекта на стр. 20.

Първо четене на законопроекта за измѣнение на закона за измѣнение на закона за сключване на заемъ отъ Главната дирекция на българскитъ държавни желѣзници и пристанища при Българската земеделска и кооперативна банка въ размѣръ на 170.000.000 л.

Които приематъ да бждатъ прочетени само мотивитъ къмъ законопроекта, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Моля г-на докладчика да прочете мотивитъ.

Докладчикъ Стамо Колчевъ: (Чете)

„М О Т И В И

къмъ законопроекта за измѣнение на закона за измѣнение на закона за сключване на заемъ отъ Главната дирекция на българскитъ държавни желѣзници и пристанища при Българската земеделска и кооперативна банка въ размѣръ на 170.000.000 л.

Г-да народни представители! Поради настѣпилитъ отъ есенята на 1939 г. политически събития въ Европа, а вследствие на тѣхъ и поради явилата се липса на материали (желѣзо и други метали) строежитъ на пѣтнически кораби и на централната желѣзопѣтна магазинъ — София, се забавятъ още за неопредѣлено за сега време. Понеже разходите по тѣзи строежи се изплащатъ отъ срѣдствата на разрешения отъ васъ заемъ отъ 170.000.000 л. и срокътъ за последното допустимо теглене изтича на 1 юний 1941 г. (справка законитъ въ „Държавенъ вестникъ“, брой 158 1938 г. и 126/1940 г.), а за първото плащане започва на 1 декемврий 1941 г., които срокове не ще може да бждатъ спазени, налага се тѣхното продължаване съ още една година.

Като се има предвидъ това моля, г-да народни представители, да разгледате и гласувате приложения законопроектъ.

Гр. София, юний 1941 г.

Министъръ желѣзницитъ, пощитъ и телеграфитъ:
И. Горановъ*.

(Ето текстътъ на законопроекта:

ЗАКОНПРОЕКТЪ

за измѣнение на закона за измѣнение на закона за сключване на заемъ отъ Главната дирекция на българскитъ държавни желѣзници и пристанища при Българската земеделска и кооперативна банка въ размѣръ на 170.000.000 л.

Членъ единственъ. Въ членъ единственъ думитъ: „1 юний 1941 г.“ и „1 декемврий 1941 г.“ се замѣняватъ съ думитъ: „1 юний 1942 г.“ и „1 декемврий 1942 г.“.

Сѣщото измѣнение на казанитъ дати съответно става и въ точка 3 на договора, сключенъ на 24 декемврий 1938 г. между министъра на желѣзницитъ, пощитъ и телеграфитъ и Софийския клонъ на Българската земеделска и кооперативна банка, за отпускане на заемъ.)

Председателстващъ Никола Захариевъ: Които приематъ на първо четене законопроекта за измѣнение на закона за измѣнение на закона за сключване на заемъ отъ Главната дирекция на българскитъ държавни желѣзници и пристанища при Българската земеделска и кооперативна банка, въ размѣръ на 170.000.000 л., моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Министъръ Иванъ Горановъ: Моля, законопроектътъ да бжде гласуванъ, по спешностъ, и на второ четене.

Председателстващъ Никола Захариевъ: Г-нъ министърътъ на желѣзницитъ предлага законопроектътъ да се гласува по спешностъ и на второ четене. Които приематъ това предложение, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Моля г-на докладчика да докладва законопроекта.

Докладчикъ Стамо Колчевъ: (Чете заглавието и членъ единственъ)*

Председателстващъ Никола Захариевъ: Които приематъ заглавието и членъ единственъ, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Пристапваме къмъ точка седемнадесета отъ дневния редъ.

*) За текста на законопроекта вижъ първото четене на сѣщата страница.

Първо четене на законопроекта за изменение на членове 1 и 7 от закона за пенсиониране на земеделците.

Който приемат да бъде прочетен само текстът на законопроекта, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Моля г-на докладчика да прочете текста на законопроекта.

Докладчикъ Стамо Колчевъ: (Чете)

„ЗАКОНОПРОЕКТЪ

за изменение на членове 1 и 7 от закона за пенсиониране на земеделците.

§ 1. Въ чл. 1, след думитъ „български поланици“, се вмъкват думитъ: „отъ български народностенъ произходъ“

§ 2. Въ чл. 7 думата „околийски“ се замѣнява съ думата „общински“.

(Ето мотивитъ към законопроекта:

„МОТИВИ

към законопроекта за изменение на членове 1 и 7 от закона за пенсиониране на земеделците.

Г-да народни представители! Отъ една страна, за да се внесе по-голяма точностъ въ закона за пенсиониране на земеделците, относно земеделците, които иматъ право на пенсия, като се съгласуватъ разпоредбитъ на членове 1 и 2, и, отъ друга, за да се улесни установяването на възрастта по чл. 7 въ случай, когато земеделци, имащи право на пенсия, не притежаватъ нужнитъ формални доказателства, настоящиятъ проектъ предлага предвиденитъ въ него изменения. По тая причина, честь имамъ да ви моля, г-да народни представители, да приемете и гласувате същия законопроектъ.

Гр. София, юлий 1941 г.

Министъръ на финанситъ: Д. Божиловъ)

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Който приематъ на първо четене законопроекта за изменение на членове 1 и 7 отъ закона за пенсиониране на земеделците, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Министъръ Добри Божиловъ: Моля, законопроектътъ да бъде изпратенъ въ комисията.

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Законопроектътъ се изпраща въ комисията.

Пристъпваме къмъ точка осемнадесета отъ дневния редъ:

Първо четене на законопроекта за признаване правото на пенсия на лицата, жители на Южна Добруджа и преселници отъ Румъния, по силата на договора, сключенъ въ гр. Крайова презъ 1940 г.

Който приематъ да бъдатъ прочетени само мотивитъ към законопроекта, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Моля г-на докладчика да прочете мотивитъ.

Докладчикъ Стамо Колчевъ: (Чете)

„МОТИВИ

към законопроекта за признаване правото на пенсия на лицата, жители на Южна Добруджа и преселници отъ Румъния по силата на договора, сключенъ въ гр. Крайова презъ 1940 г.

Г-да народни представители! Въ връзка съ възвръщането на Южна Добруджа къмъ общото ни отечество и преселването отъ Румъния на лицата отъ български народностенъ произходъ, изникнаха редица въпроси за разрешаване, единъ отъ които е и този за уреждане положението на пенсионеритъ, които сж получавали пенсия отъ румънската държава, както и на лицата, които сж служили на румънска служба и сж внасяли удържки въ румънската пенсионна каса. Намирамъ, че справедливо и целесъобразно ще бъде да се запазятъ на тѣзи пенсионери и лица добититъ права по румънскитъ пенсионни закони, като пенситъ имъ за напредъ се изплащатъ отъ фонда за пенситъ за изслужено време, съответно отъ държавното съкровище, и имъ се признае за добиване право на пенсия времето, прослужено на румънска служба, за която целъ ви предлагамъ настоящия законопроектъ, съ молба да го обсъдите и приемете.

Гр. София, юлий 1941 г.

Министъръ на финанситъ: Д. Божиловъ“

(Ето текстътъ на законопроекта:

ЗАКОНОПРОЕКТЪ

за признаване право на пенсия на лицата, жители на Южна Добруджа и преселници отъ Румъния по силата на договора, сключенъ въ гр. Крайова презъ 1940 г.

Чл. 1. Лицата отъ български народностенъ произходъ, жители на Южна Добруджа и преселници отъ Румъния по силата на договора, сключенъ въ гр. Крайова презъ 1940 г., които сж получавали пенсия отъ румънската Обща пенсионна каса или военноинвалидна пенсия, получаватъ отъ деня на окупацията на Южна Добруджа отъ българската власт, съответно отъ датата на преселването имъ въ България, пенсии, ревизирани по съответнитъ български закони, като пенситъ за изслужено време се изплащатъ отъ фонда за пенситъ за изслужено време, а военноинвалиднитъ и пенситъ за инвалидностъ — отъ държавното съкровище (по бюджета на Главната дирекция на държавнитъ дългове).

Съ същитъ права се ползватъ и лицата, които сж добили право на пенсия отъ румънската обща пенсионна каса или на военноинвалидна пенсия, но не сж управили това си право, поради преминаването имъ въ България.

Чл. 2. Изслуженото време на румънска служба, признато за пенсия по румънския общъ законъ за пенситъ, на лицата, споменати въ чл. 1, които не сж добили право на пенсия, се зачита за пенсия по закона за пенситъ за изслужено време.

Чл. 3. При ревизията и при отпускането на пенситъ на лицата по предходнитъ два члена, румънската служба се приравнява къмъ съответна българска служба по държавния бюджетъ. Върху така приравнената служба се събиратъ следуюемитъ пенсионни удържки на лицата, които не сж внасяли удържки въ румънската обща пенсионна каса.

Чл. 4. Ползуването отъ чл. 1 на този законъ става по писмено поискване, направено въ шестмесеченъ срокъ стъ влизането на закона въ сила, до Дирекцията на пенситъ. Ако този срокъ бъде пропуснатъ, ползуването започва отъ датата на поискването.

Заедно съ писменото поискване заинтересуванитъ лица сж длъжни да представятъ удостоверение за прослуженото време на румънска служба, а ако сж пенсионери — и за получаваната пенсия).

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Който приематъ на първо четене законопроекта за признаване правото на пенсия на лицата, жители на Южна Добруджа и преселници отъ Румъния по силата на договора, сключенъ въ гр. Крайова презъ 1940 г., моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Министъръ Добри Божиловъ: Моля, законопроектътъ да се приеме по спешностъ на второ четене.

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Г-нъ министърътъ на финанситъ предлага спешностъ. Който приематъ това предложение, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Моля г-на докладчика да докладва.

Докладчикъ Стамо Колчевъ: (Чете заглавието и чл. 1)*)

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Който приематъ заглавието на законопроекта и чл. 1, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Стамо Колчевъ: (Чете чл. 2)

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Който приематъ чл. 2, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Стамо Колчевъ: (Чете чл. 3)

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Който приематъ чл. 3, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Стамо Колчевъ: (Чете чл. 4)

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Който приематъ чл. 4, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

*) За текста на законопроекта вижъ първото четене на същата страница.

Пристъпваме към точка деветнадесета от днешния ред:

Първо четене на законопроекта за допълнение на чл. 44 от закона за рибарството.

Които приемат да бъде прочетен само текстът на законопроекта, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Моля г-на докладчика да прочете текста на законопроекта.

Докладчикъ Стамо Колчевъ: (Чете)

„ЗАКОНОПРОЕКТЪ

за допълнение чл. 44 от закона за рибарството.

Параграфъ единственъ. Чл. 44 от закона за рибарството се допълва и получава следната редакция:

„Внасяните от странство материали и уреди, нужни за рибарството и отраслите му (риболовство, рибовъдство, рибоконсервено дѣло, плетачество на мрежи и др.), а именно: преди, мрежи, манилени въжета, тапи, коркъ за тапи, импрегнационни материали, бои, въдици, разни инструменти, машини, двигатели за рибарските плавателни съдове, горивни и смазочни материали за тях, бѣло и цвѣтно тенеке, тенекени консервни кутии, калай, консервни стъкла, металически капаци и гумени прѣстени за тях и др., се освобождават отъ вносно имто, акцизъ, общински и държавни бории и такси, въз основа на удостоверение, издадено отъ Министерството на земедѣлието и държавните имоти, при условие, че сѣщитѣ материали и уреди и пр. не се произвеждатъ въ страната.“

(Ето текстът на мотивитъ към законопроекта:

МОТИВИ

към законопроекта за допълнение на чл. 44 от закона за рибарството.

Г-да народни представители! Рибоконсервното дѣло е единъ отъ отраслите на рибарството. Това е изразено и въ членове 37 и 45 отъ закона за рибарството. Въ чл. 44 на сѣщия законъ, обаче, като се изброяватъ отраслите на рибарството, не е упоменато рибоконсервното дѣло. Този пропускъ лиши рибоконсервните фабрики отъ възможността да внасятъ безъ мито необходимитѣ имъ амбалажни материали, нужни при произвеждане на рибни консерви. Въ резултатъ производственият разнос на тѣзи консерви се увеличиха твърде много, което се отрази неблагоприятно върху стопанската дейност на рибоконсервните фабрики и допринесе за поскъпването на самитѣ консерви. Сега положението е още повече отежено, защото всички запаси въ страната отъ бѣло тенеке и амбалажни материали сѣ изчерпани. Единствениятъ начинъ за снабдяването на рибоконсервните фабрики съ амбалажъ е внасянето отъ Германия на готови кутии. Тѣхното мито, обаче, е много високо и това би повишило прѣкомѣрно много цената на рибнитѣ консерви.

За да се поощри и поевтини производството на рибни консерви, налага се допълнението на чл. 44 отъ закона за рибарството, въ смисълъ да бѣде допусканъ безмитенъ вносъ и на материалитѣ, уредитѣ и машинитѣ, нужни при рибоконсервното производство. По този начинъ ще бѣде използванъ напълно рибниятъ уловъ, който съ присѣдиняването на Македония и Тракия ще бѣде чувствително увеличенъ.

Ето защо, моля, г-да народни представители, да разгледате и гласувате представения законопроектъ

Гр. София, юний 1941 г.

Министъръ на земедѣлието и държавните имоти:

Д. Кушевъ.)

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които приематъ на първо четене законопроекта за допълнение на чл. 44 отъ закона за рибарството, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Министъръ Димитъръ Кушевъ: Моля, по спешностъ, законопроектътъ да се приеме на второ четене.

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Г-нъ министъръ на земедѣлието предлага спешностъ. Които приематъ това предложение, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Моля г-на докладчика да докладва законопроекта.

Докладчикъ Стамо Колчевъ: (Чете заглавието и параграфъ единственъ)*)

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които приематъ заглавието на законопроекта и параграфъ единственъ, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Пристъпваме към точка двадесета отъ днешния ред:

Първо четене на законопроекта за измѣнение и допълнение на закона за продаване нѣкои държавни гори въ Станимашка (сега Асеноградска) околия и др. отъ 1911 година и измѣненията му.

Министъръ Димитъръ Кушевъ: Моля да се отложи разглеждането на тази точка.

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Пристъпваме къмъ точка двадесетъ и първа отъ днешния ред:

Първо четене на законопроекта за пенсиониране на доброволцитѣ отъ сръбско-българската война 1885 г.

Които приематъ да се прочетатъ само мотивитѣ къмъ законопроекта, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Моля г-на докладчика да прочете мотивитѣ на законопроекта.

Докладчикъ Стамо Колчевъ: (Чете)

„МОТИВИ

към законопроекта за пенсиониране на доброволцитѣ отъ сръбско-българската война 1885 г.

Г-да народни представители! При обявяването на съединението на Северна и Южна България презъ 1885 г., нашата страна бѣ нападната отъ външни врагове. Малочислената българска войска получи неочаквано помощъ отъ младитѣ български граждани, които, водими отъ голѣмата си любовъ къмъ родината, образваха доброволчески чети, една частъ отъ които геройски се биха въ боеветѣ съ сърбитѣ при Сливница, Трънъ, Кула, Видинъ, Пиротъ и др.

Малцина отъ тѣзи герои днесъ сѣ останали живи, и то на преклонна възраст, нѣкои отъ които сѣ лишени отъ срдства за издръжка, затова справедливо ще бѣде държавата да ги подпомогне. За тази целъ ви предлагамъ настоящия законопроектъ за отпускане пенсий на сѣщитѣ, съ молба да го разгледате и гласувате.

Гр. София, 8 юлий 1941 г.

Министъръ на финанситѣ: Д. Божиловъ“

(Ето текстътъ на законопроекта:

ЗАКОНОПРОЕКТЪ

за пенсиониране на Доброволцитѣ отъ сръбско-българската война 1885 г.

Чл. 1. Лицата, които сѣ взели участие, като доброволци, въ боеветѣ презъ сръбско-българската война 1885 г., получава държавна пенсия по 7.200 л. годишно, ако нѣматъ годишенъ доходъ повече отъ 18.000 л. Тѣзи пенсии сѣ лични и не преминаватъ върху наследницитѣ.

Чл. 2. Лице, имащо право на пенсия по този законъ, ако е придобило право и на друга пенсия, получава по изборъ само едната.

Чл. 3. Отпускането и прекратяването на пенсията става по реда, предвиденъ въ наредбата-законъ за пенсиятъ за инвалидностъ, въз основа на свидетелство или уволнителенъ билетъ, издадени отъ съответната войскава частъ, отъ които да се вижда, че лицето е взело участие въ боеветѣ, или удостоверение, издадено за сѣщата целъ отъ Министерството на войната.

Чл. 4. Пенсията започва отъ датата на влизането въ сила на този законъ, ако лицето е подало заявление до Дирекцията на пенсиятъ въ шестмесеченъ срокъ отъ сѣщата дата. Ако този срокъ бѣде пропуснатъ, пенсията започва отъ деня на подаване на заявлението.

Чл. 5. Пенсиятъ се изплащатъ тримесечно, въ началото на всѣко тримесечие, отъ клоноветѣ и агентуритѣ на Българската народна банка.

Изплатената пенсия въ началото на тримесечието на пенсионеръ, който следъ това е починалъ, за времето отъ датата на смъртта до края на тримесечието не се тързи.

Чл. 6. Пенсиятъ по този законъ не могатъ да се отстъпватъ другиму, нито да се залагатъ. Тѣ не подлежатъ и на запоръ.

*) За текстъ на законопроекта вижъ първото четене на сѣщата страница.

Чл. 7. Нужният кредит за изплащането на тѣзи пенсии се предвижда въ бюджета на Главната дирекция на държавните дългове.

Чл. 8. Изплащането на пенсията става чрез пенсионни книжки, които предварително се завѣржават от общините.

Чл. 9. Този законъ влиза въ сила от 1 януарий 1942 г.)

Председателстващъ Никола Захариевъ: Които приематъ на първо четене законопроекта за пенсиониране на доброволците от сръбско-българската война 1885 г. моля, да вдигнат рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Министъръ Добри Божиловъ: Моля, законопроектът да бѣде изпратенъ въ комисията.

Председателстващъ Никола Захариевъ: Пристъпваме къмъ точка последна от дневния редъ — отложената точка петнадесета от дневния редъ:

Първо четене на законопроекта за отчуждаване на язове по рѣка Сютлийка.

Които приематъ да се прочетат само мотивите къмъ законопроекта, моля, да вдигнат рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Моля г-на докладчика да прочете мотивите къмъ законопроекта.

Докладчикъ Стамо Колчевъ: (Чете)

„МОТИВИ

къмъ законопроекта за отчуждаване на язове по рѣка Сютлийка.

I-да народни представители! Рѣка Сютлийка, която води началото си от Сръдногорieto, северозападно от гр. Стара-Загора, има силно пороенъ характеръ и всѣка година залива околните имоти, като причинява огромни щети на населението.

Причините на тѣзи пакостни наводнения сѫ преди всичко, както почти при всички наши рѣки, силно обезлесения характеръ на планинската зона от водосборния басейнъ на рѣката и свличането на значителни количества наносни материали, които сѫ изпълнили коритото ѝ. От с. Бѣлчево, напримѣръ, до желѣзопътната линия Стара-Загора—Пловдивъ рѣка Сютлийка почти нѣма брѣгове. Освенъ това коритото ѝ е значително стѣснено, вследствие засаждане на върби и др. от населението. На мѣста, вследствие на тѣзи засаждания, напримѣръ, под с. Калояновецъ, коритото на рѣката е стѣснено даже до 4 м.

Друга съществена причина за пакостните наводнения на р. Сютлийка сѫ множеството воденични язове, които задържат влачените материали и сѫ допринесли най-вече за затлачването и засипването на рѣчното корито.

За да могат да се спасят околните имоти от заливане и заблацияване, необходимо е цѣлостното оправяне на рѣка Сютлийка от каменния мостъ на р. Банска по пътя с. Св. Кирилово — с. Елхово до събирането ѝ съ р. Азмакъ, подъ гара Раднево, на една дължина от около 48 километра.

За провеждане на работите по оправата — разчистване на коритото ѝ, и създаване на необходимия напрѣченъ профилъ за оттичане на високите води, едно от най-важните условия е премахването на воденичните язове и други препятствия по рѣката.

Съ отстранението на тѣзи препятствия се облекчава, от друга страна, и задачата по оправата на рѣката, като се намаляват и разходите за това.

Гр. София, 21 май 1941 година.

Министъръ на обществените сгради, пътищата и благоустройството: **Инж. Д. Василевъ.**

(Ето текстътъ на законопроекта:

ЗАКОНОПРОЕКТЪ

за отчуждаване на язове по р. Сютлийка.

Чл. 1. За нуждите по оправата на р. Сютлийка от каменния мостъ на р. Банска по държавния път с. Св. Кирилово—с. Елхово до събирането ѝ съ р. Азмакъ, при гара Раднево, отчуждават се за държавна и обществена полза:

а) водните заведения по коритото на рѣката въ поместния участък;

б) всички други имоти, сгради и пр., които попадат въ новото легло на рѣката.

Чл. 2. Събирането на воденичните язове, укрепки и други препятствия, които попадат въ леглото на рѣката, както и завладяването на имотите, ще се извършва постепенно споредъ нуждите на оправата и въ съгласие съ една

програма за извършване на строежите, изработена от Главната дирекция на строежите и одобрена от Министерския съветъ.

При установяването на тази програма се взематъ подъ внимание интересите на крайбрѣжните собственици и населени мѣста.

Чл. 3. Срѣдствата и заплащане на отчужденията ще се взематъ отъ фонда за напояване и отводняване на земята, а оценките и изплащанията ще ставатъ по начина, указанъ въ закона за отчуждаване недвижими имоти за държавна и обществена полза.

Чл. 4. Оценката и заплащането на правото за ползуване от водата ще става съгласно забележката къмъ чл. 72 отъ закона за водните сандикати.)

Председателстващъ Никола Захариевъ: Които приематъ на първо четене законопроекта за отчуждаване на язове по рѣка Сютлийка, моля, да вдигнат рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Министъръ Димитъръ Василевъ: Моля, по спешностъ, законопроектът да се приеме на второ четене.

Председателстващъ Никола Захариевъ: Които приематъ предложението за спешностъ, моля, да вдигнат рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Моля г-на докладчика да докладва:

Докладчикъ Стамо Колчевъ: Съ съгласието на г-на министра, законопроектът се предлага въ следната редакция: (Чете)

„ЗАКОНЪ“

за отчуждаване на язове по р. Сютлийка и р. Азмакъ.

Чл. 1. За нуждите по оправата на р. Сютлийка от каменния мостъ на р. Банска по държавния път с. Св. Кирилово—с. Елхово до събирането ѝ съ р. Азмакъ, при гара Раднево, и по оправата на р. Азмакъ от гр. Нова-Загора до вливането ѝ въ р. Марица, отчуждават се за държавна и обществена полза:

а) водните заведения по коритото на рѣките въ поместния участък;

б) всички други имоти, сгради и пр., които попадат въ новото легло на рѣките.

Председателстващъ Никола Захариевъ: Които приематъ за лавлето на законопроекта и чл. 1, както се докладва, моля, да вдигнат рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Стамо Колчевъ: (Чете)

„Чл. 2. Събирането на воденичните язове, укрепки и други препятствия, които попадат въ леглото на рѣките, както и завладяването на имотите, ще се извършва постепенно, споредъ нуждите на оправата имъ, въ съгласие съ една програма за извършване на строежите, изработена от Главната дирекция на строежите и одобрена от Министерския съветъ.

При установяването на тази програма се взематъ подъ внимание интересите на крайбрѣжните собственици и населени мѣста.“

Председателстващъ Никола Захариевъ: Които приематъ чл. 2, моля, да вдигнат рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Стамо Колчевъ: (Чете чл. 3)

Председателстващъ Никола Захариевъ: Които приематъ чл. 3, моля, да вдигнат рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Стамо Колчевъ: (Чете чл. 4)

Председателстващъ Никола Захариевъ: Които приематъ чл. 4, моля, да вдигнат рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Постъпили сѫ въ бюрото на Народното събрание: Отъ Министерството на вътрешните работи и народното здраве — законопроектъ за бюджетите, приходите, разходите и отчетността на общините въ новоосвободените земи за бюджетната 1941 г.;

*) За текста на членовете вижъ първото четене на законопроекта на същата страница.

Отъ Министерството на желѣзницитѣ, пошитѣ и телеграфитѣ — законопроектъ за допълнение на наредбата-законъ за реда по желѣзнитѣ пѣтища;

Отъ Министерството на желѣзницитѣ, пошитѣ и телеграфитѣ — законопроектъ за измѣнение и допълнение закона за разширение на желѣзопѣтната мрежа и на пристанищата.

Ще бждатъ раздадени на г-да народнитѣ представи-тели.

Ще преустановимъ днешното заседание.

За следното заседание, което ще се състои утре, петъкъ, 11 юлий, 15 ч., председателството, въ съласие съ правителството, предлага следния дневенъ редъ:

Първо четене на законопроектитѣ:

1. За осигуряване на евтинъ и удобенъ превозъ на работницитѣ отъ жилищата имъ до предприятията.

2. За разрешаване на Пловдивската, Варненската, Русенската и Хасковската градски общини да сключатъ заемъ отъ Института за обществено осигуряване, за постройка на народни бани.

3. За измѣнение и допълнение на закона за преброяване на населението, сградитѣ и домашния добитѣкъ на царство България.

4. За измѣнение и допълнение на закона за Главната дирекция на статистиката на царство България.

5. За еднократенъ данѣкъ върху имуществата на лицата отъ еврейски произходъ.

6. За допълнителенъ бюджетенъ кредитъ по бюджета на държавата за 1941 бюджетна година въ размѣръ на 4.289.300.000 л.

7. За измѣнение и допълнение на закона за разрешаване да се поематъ задължения за доставки отъ министерствата на: Войната, Търговията, промишлеността и труда и др. въ размѣръ на 2.127.500.000 л.

8. За допълнителенъ бюджетенъ кредитъ по бюджета на Главната дирекция на желѣзницитѣ и пристанищата за 1941 бюджетна година въ размѣръ на 115.502.000 л.

9. За допълнителенъ бюджетенъ кредитъ по бюджетитѣ на разнитѣ фондове на държавата за 1941 бюджетна година.

10. За отпускане заемъ на Главната дирекция на пошитѣ, телеграфитѣ и телефонитѣ въ размѣръ на 94.000.000 л.

11. За бюджетитѣ, приходитѣ, разходитѣ и отчетността на общинитѣ въ новоосвободенитѣ земи за 1941 бюджетна година.

Второ четене на законопроектитѣ:

12. За измѣнение и допълнение на закона за 5% вътрешенъ държавенъ заемъ на сума 2.000.000.000 л. за нуждитѣ на народната отбрана.

13. За облагане съ данѣци, такси и други жителитѣ на новоосвободенитѣ презъ 1941 г. земи.

14. За измѣнение на членове 1 и 7 отъ закона за пенсиониране на земеделцитѣ.

15. За пенсиониране на доброволцитѣ отъ сръбско-българската война 1885 г.

Които приематъ прочетения дневенъ редъ, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Вдигамъ заседанието.

(Вдигнато въ 19 ч. 10 м.)

Подпредседателъ: НИКОЛА ЗАХАРИЕВЪ

Секретари: | АТАНАСЪ ЦВѢТКОВЪ
| НИКОЛАЙ СУЛТАНОВЪ

Началникъ на Стенографското отделение: ДОНЧО ДУКОВЪ